



CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de către
Ministerul Justiției al Republicii Moldova,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată
depusă de către Vladislav Corcodel împotriva Ministerului
Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura
Generală a Republicii Moldova cu privire la repararea
prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire
penală, procuraturii și instanțelor judecătorești,

împotriva deciziei din 04 octombrie 2023 a Curții de Apel
Chișinău, prin care s-au admis cererile de apel declarate de către
Ministerul Justiției al Republicii Moldova, Procuratura Generală a
Republicii Moldova și s-a modificat hotărârea din 28 februarie
2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru

*(Dosarul nr. 2ra-1740/23
NR. PIGD 2-21112688-01-2ra-09012024)*

Recursul declarat după 01 septembrie 2023. Invocarea declarativă a art. 432 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă nu constituie temei pentru admisibilitatea recursului.
--

Judecătoria Chișinău, sediul Centru, jud. C. Valah,
Curtea de Apel Chișinău, jud. D. Dulghieru, I. Țurcan, V. Sîrbu,

12 martie 2025

Copia corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Ministerul Justiției al Republicii Moldova

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Oxana Parfeni,

Ion Malanciuc, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 26 iulie 2021, Vladislav Corcodel a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova, prin care a solicitat repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, procuraturii și instanțelor judecătorești.

2. În susținerea acțiunii reclamantul Vladislav Corcodel a indicat că fiind ofițer de carieră în poliție cu grad de colonel, angajat în cadrul Ministerului Afacerilor Interne (MAI) din anul 1994, pe parcursul anilor 2013-2016, fiind membru în grupurile de lucru internaționale privind combaterea criminalității organizate, a deconspirat la nivel național și european multiple nuclee criminale transfrontaliere, specializate în contrabandă cu tutun și produse din tutungerie, au fost demascate și confiscate cantități imense de produse de contrabandă și contrafăcute, au fost deconspirate, investigate, documentate scheme infracționale și filiere de tranzit a canalelor de contrabandă cu produse de tutungerie și spălare de bani etc.

3. Reclamantul a menționat că unul din dosarele de rezonanță ce a declanșat persecutarea sa, a membrilor familiei, rudelor și cunoștințelor apropiate, este cauza penală nr. 2013420327 pornită în anul 2013, care a cuprins 787 de volume cu material probatoriu acumulat la nivel național și european.

4. Reclamantul a reținut că în destructurarea nucleelor criminale transfrontaliere vizate în cauza penală de referință, au participat următoarele organizații europene anti-fraudă: Eurojust (Agenția Uniunii Europene pentru cooperare în materie de justiție penală între agențiile statelor membre, Haga/Olanda); OLAF (Comisia europeană Europa, Oficiul european de luptă antifraudă, Bruxelles/Belgia); SELEC (Centrul sud-est european de aplicare a legii, București/România); EUBAM (Misiunea Uniunii Europene de asistență la frontieră în Moldova și Ucraina, Odessa/Ucraina); Interpol (Organizația internațională de cooperare a forțelor de poliție, Lyon/Franța);

Europol (Agenția Uniunii Europene pentru cooperare în materie de aplicare a legii, Haga/Olanda) – în cadrul echipelor comune de investigații (ECI-JIT) cu nouă state europene (România, Bulgaria, Grecia, Italia, Marea Britanie, Letonia, Lituania, Spania, Polonia).

5. Ca rezultat, au fost demascate și documentate la nivel național și european 26 de nuclee criminale transfrontaliere, ce constituie 208 membri activi implicați în scheme infracționale transfrontaliere de contrabandă cu produse de tutungerie și spălare de bani, cu implicarea politicianilor și funcționarilor de rang înalt inclusiv din cadrul Procuraturii Generale a RM, PCCOCS, Procuraturii Anticorupție, Centrului Național Anticorupție și Inspectoratului General de Poliție (IGP) al MAI, care acordau și le acordă până în prezent protecție la cel mai înalt nivel pe teritoriul Republicii Moldova.

6. Aceste nuclee criminale în perioada anilor 2013-2016 au prejudiciat bugetul Republicii Moldova cu peste 3 miliarde lei, sumă constatată prin rapoarte de expertiză economico-financiară întocmite în comisie de experții specializați din Centrul Național de Expertize Judiciare al Ministerului Justiției și Centrul Național Anticorupție (următoarele rapoarte de expertiză judiciară: nr. : 438(CNEJ), 78(CNA) din 23.03.2015, 667(CNEJ), 120(CNA) din 04.05.2015, 667(CNEJ), 120(CNA) din 04.04.2015, 616(CNEJ), 109(CNA) din 23.04.2015, 668(CNEJ), 119(CNA) din 04.05.2015, 546(CNEJ), 95(CNA) din 08.04.2015, 543(CNEJ), 94(CNA) din 08.04.2015, 547(CNEJ), 96(CNA) din 08.04.2015, 370(CNEJ), 68(CNA) din 12.03.2015, 437(CNEJ), 77(CNA) din 12.03.2015, 542(CNEJ), 93(CNA) din 08.04.2015, 669(CNEJ), 117(CNA) din 04.05.2015, 549(CNEJ), 92(CNA) din 08.04.2015, 666(CNEJ), 127(CNA) din 04.04.2015, 544(CNEJ), 98(CNA) din 08.04.2015, 371(CNEJ), 69(CNA) din 12.03.2015, 664(CNEJ), 125(CNA) din 04.05.2015, 701(CNEJ), 118(CNA) din 04.05.2015, 542(CNEJ), 93(CNA) din 08.04.2015, 316(CNEJ), 24(CNA) din 04.03.2015, 317(CNEJ), 30(CNA) din 04.03.2015, 545(CNEJ), 97(CNA) din 08.04.2015, 661(CNEJ), 123(CNA) din 04.05.2015, 662(CNEJ), 124(CNA) din 04.05.2015, 369(CNEJ), 67(CNA) din 12.03.2015, 663(CNEJ), 122(CNA) din 04.05.2015, 665(CNEJ), 126(CNA) din 04.05.2015, 1464/272,273 din 29.09.2015).

7. A menționat că la indicația persoanelor influente din politicul național, transmisă unor procurori de „elită” din cadrul Procuraturii Anticorupție, unor angajați din cadrul IGP al MAI, inclusiv unor angajați din cadrul Centrului Național Anticorupție, au fost inițiate ilegal în anul 2016 cauze penale privind pretinse infracțiuni comise de dânsul, care ulterior au permis abuziv

demararea unor acțiuni ilegale de filare, interceptare, monitorizare a părinților, membrilor de familie, rudelor și cunoștințelor apropiate.

8. Aceste persoane influente, prin acoliții săi, au continuat tacit și camuflat persecutarea reclamantului, a părinților, rudelor și membrilor familiei, cu scopul de a-l trece la tăcere, or, dacă o cauză penală susținută prin așa zise „probe incontestabile” s-a prăfuit pe rafturile Procuraturii Anticorupție timp de 4 ani, 4 luni și 4 zile și nu a fost trimisă în judecată, acest lucru denotă caracterul fabricat al învinuirilor aduse reclamantului și lipsa de temei în învinuire și înaintate.

9. Abuzurile și ilegalitățile la care a fost supus, inclusiv membrii familiei, părinții, socrii, rudele și cunoștințele apropiate, în anii 2016-2021, au fost generate de solicitările capilor grupărilor criminale specializate în contrabandă cu produse de tutungerie/spălare de bani și la indicațiile ilegale ale factorilor de decizie din fostul politic național, care s-au simțit amenințați de activitatea profesională a reclamantului în cadrul Inspectoratului Național de Investigații al IGP al MAI, în special în cauza penală nr. 2013420327.

10. Aceste acțiuni abuzive și lipsite de temei au avut un singur scop criminal bine determinat, de a-l provoca/instiga intenționat pe reclamant la comiterea unor ilegalități cu scopul de a-l aduce într-o stare de surescitare, drept urmare lezându-i demnitatea, onoarea, reputația profesională în spațiul public și respectiv fixarea/răspândirea post-factum a unor fapte false cu scopul discreditării/defăimării reclamantului în calitate de ofițer de investigație – raportor principal din partea Republicii Moldova în cauza penală nr. 2013420327, în cadrul activităților planificate/realizate în baza Acordului european de constituire a unei echipe comune de anchetă și colaborare în comun cu echipele comune de investigație (ECA/ECI/JIT/Acord) la nivel național și european.

11. Prin punerea sa ilegală sub urmărire, precum și trucarea depozițiilor martorilor și materialului probator, de procurorii compromiși din cadrul Procuraturii Anticorupție și angajații Centrului Național Anticorupție, se urmărea scopul de a distruge psihologic reclamantul, trecându-l sub tăcere și a-l înlătura cu orice preț de la investigarea grupurilor infracționale transfrontaliere bine organizate la nivel național și european.

12. În schimbul reducerii sale la tăcere, membrii activi din nucleele criminale demascate, identificate și documentate cu material probator în cauza penală nr. 2013420327, au continuat schemele de contrabandă cu produse de tutungerie și spălare de bani în perioada anilor 2016-2020, obținând venituri și foloase materiale prin taxe de protecție, prejudiciind

bugetul Republicii Moldova cu zeci de miliarde de lei, iar bugetul consolidat al statelor din Uniunea Europeană cu miliarde de euro.

13. Pe parcursul anilor 2016-2020, la acest procedeu infracțional au aderat și alți procurori/angajați din cadrul Procuraturii Anticorupție, Procuraturii Generale, Centrului National Anticorupție și IGP al MAI, care la rândul lor au acționat în parametrii aceleiași paradigme infracționale, aducând în câmpul infracțional persoane nevinovate urmare unor ficțiuni pe care au acceptat să le ticluiască.

14. Astfel, în vederea executării indicațiilor ilegale a factorilor de decizie, la 30 septembrie 2016, procurorul Victoria Furtună din cadrul Procuraturii Anticorupție la indicația directă a procurorului șef a pornit urmărirea penală în baza art. 330² din Codul penal, fiindu-i atribuit numărul de evidență 2016978168.

15. Urmărirea penală în această cauză a fost întemeiată pe învinuiri, precum că reclamantul activând în calitate de colonel de poliție al SIFE al INI al DP mun. Chișinău, fiind persoană publică conform art. 45 alin. (4) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 14 iulie 2008 și conform art. 123 alin. (2) din Codul penal, contrar art. 22 alin. (1) lit. a), b), d), f), g) din Legea nr. 158 din 04 iulie 2008 (funcționarul public este obligat să respecte Constituția RM, legislația, drepturile și libertățile cetățenilor, să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine în spirit de inițiativă și colegialitate toate atribuțiile de serviciu, normele de conduită profesională prevăzute de lege, regulamentul intern), contrar art. 7 alin. (2) din Legea privind codul de conduită a funcționarului public nr. 25 din 22 februarie 2008 (funcționarul public are obligația să se abțină de la orice act sau faptă ce poate prejudicia imaginea, prestigiul sau interesele legale ale autorității publice), a comis infracțiunile de îmbogățire ilicită, în următoarele circumstanțe: fiind analizate activele și luând în calcul cheltuielile de întreținere suportate de reclamant pentru întreținerea domiciliului amplasat într-o zonă de elită din mun. Chișinău, care nu se regăsește în declarațiile sale depuse la Consiliul Național de Integritate, întreținerea copiilor care își fac studiile peste hotarele Republicii Moldova, cât și alte cheltuieli evidente, în coraport cu veniturile declarate ca obținute în perioada activității sale în calitate de colaborator la SIFE al INI al DP mun. Chișinău, se stabilește că veniturile obținute și proprietățile deținute sunt superioare veniturilor declarate, fapt ce denotă o existență a altor surse de venit decât cele menționate, ce indică la obținerea ilicită a bunurilor menționate.

16. Drept temei material pentru începerea urmăririi penale a servit raportul de autosesizare al procurorului din Procuratura Anticorupție, înregistrat în baza rezoluției din 29 septembrie 2016, a procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție, în Registrul de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiuni al Procuraturii Anticorupție, cu numărul 214 din 29 septembrie 2016.

17. Actul de autosesizare s-a întemeiat pe marginea unei adresări anonime, în care lipsește vreo dovadă de înregistrare în Registrul de evidență a corespondenței intrate la Procuratura Anticorupție, precum și de repartizare spre examinare anume procurorului Victoria Furtună, la care au fost anexate în copii declarațiile cu privire la venituri și proprietate prezentate de reclamant la Consiliul Național de Integritate, inclusiv o fotografie a casei acestuia din mun. Chișinău.

18. Imediat după pornirea urmăririi penale, procurorul anticorupție a dispus urmărirea vizuală și documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice, precum și localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziționare GPS, ori prin alte mijloace tehnice cu relevarea și fixarea acțiunilor reclamantului, prin care s-au admis abuziv ingerințe în viața privată a reclamantului.

19. Prin ordonanța din 28 octombrie 2016, procurorul Victoria Furtună a autorizat prelungirea măsurii speciale de investigație a reclamantului, cum ar fi urmărirea vizuală în vederea stabilirii mijlocului de transport cu care se deplasează, precum și a legăturilor cu complicității acestei infracțiuni, începând cu 30 octombrie 2016, pe un termen de 30 zile.

20. La 29 noiembrie 2016, procurorul Victoria Furtună a autorizat repetat prelungirea măsurii speciale de investigație a reclamantului, cum ar fi urmărirea vizuală în vederea stabilirii mijlocului de transport cu care se deplasează, precum și a legăturilor cu complicității acestei infracțiuni, pe un termen de 30 zile, fiind invocate argumentele analogice celor care au stat la baza autorizării și prelungirii măsurii.

21. Concomitent cu urmărirea vizuală, la 28 noiembrie 2016, procurorul Victoria Furtună a autorizat prelungirea măsurii speciale de investigație (documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice, precum și localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziționare GPS ori prin alte mijloace tehnice, relevarea și fixarea acțiunilor reclamantului utilizând aparate tehnice de înregistrare), iar informațiile obținute de a fi pe suporturi tehnice și de hârtie, începând cu 03 noiembrie 2016, pe un termen de 30 zile.

22. La 22 decembrie 2016 la cauza penală nr. 2016978168 s-a conexas cauza penală nr. 2016978258, pornită la 01 decembrie 2016, în temeiul unei bănuieli rezonabile precum că a fost comisă infracțiunea prevăzută la art. 324

alin. (3), lit. b) din Codul penal, pe faptul că la 23 noiembrie 2016, Adrian Potorac, aflându-se la volanul automobilului model „Volvo XC 90” (n/î ---), a fost stopat de colaboratorii DUP al Serviciului Vamal și Direcția Fraude Economice a MAI, în satul Albinița, raionul Anenii-Noi și fiindu-i explicate temeiurile stopării, învinuit de comiterea unor fapte de care nu avea idee, au purces la efectuarea percheziției automobilului, fiind informat că la domiciliul, sediul companiei și la domiciliul unuia din angajații companiei se efectuează la moment percheziții. Astfel, pe parcursul efectuării acțiunilor de urmărire penală ce au urmat pe parcursul zilei, colaboratorii DUP al Serviciului Vamal, Maxim Guzic și Direcția Fraude Economice a MAI în persoana reclamantului și Octavian Busuioc au pretins suma de 50 000 euro, care la momentul comiterii infracțiunii, conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei (BNM), constituia 1 073 300 lei, în schimbul neîndeplinirii corespunzătoare a atribuțiilor de serviciu.

23. Reclamantul a mai reținut următoarele acțiuni procedurale efectuate în privința sa:

- la 17 decembrie 2016, orele 18:35-19:30, în scopul depistării și ridicării mijloacelor bănești pretinse și primite de la Adrian Potorac etc., s-a efectuat percheziția în automobilul model „Honda Acord” (n/î ---), în urma căreia au fost depistate și ridicate mijloace bănești în sumă totală de 1 000 euro, 6 750 lei, telefon „Samsung”, buletinul reclamantului, supliment la legitimația de serviciu, procură de folosire a unei casete metalice și două ordine de încasare a numerarului. Bunurile ridicate din automobilul supus percheziției au fost examinate prin proces-verbal de examinare a obiectului din 18 decembrie 2016 (ora nu este specificată), cu anex.

- la 17 decembrie 2016, orele 16:55-18:30, s-a efectuat percheziția la adresa str. ---, mun. Chișinău, fiind depistate și ridicate: buletinul românesc al reclamantului; două pașapoarte RM ale reclamantului; șase ordine de încasare a numerarului; cinci procuri eliberate reclamantului; cinci foi A4 în limba engleză; un proces-verbal de primire predare; un contract; un purtător de informație „StoreJet” 500GB; un telefon mobil „Nokia 1280”; un telefon mobil „Nokia 8800”. Bunurile ridicate fiind examinate prin proces-verbal de examinare a obiectului la 18 decembrie 2016 (ora nu este specificată);

- la 17 decembrie 2016 și 26 decembrie 2016, s-au efectuat percheziții în biroul de serviciu 210 din sediul INI al IGP al MAI, din mun. Chișinău, str. Bucuriei, nr. 14, în rezultatul cărora s-a ridicat: un laptop; un purtător de informație „Transcend 4GB”; o agendă; un purtător „ASUS”; 8 CD; mai multe mape cu materiale operaționale;

- la 20 decembrie 2016, procurorul Victoria Furtună a dispus efectuarea percheziției casetei metalice nr. 103 din Filiala nr. 17 a BC „Victoriabank” SA, din mun. Chișinău, str.31 August 1989, nr. 64, în scopul depistării și ridicării mijloacelor bănești pretinse și primite de la Adrian Potorac etc.;

- la 21 decembrie 2016, orele 15:05-15:30, a fost percheziționată caseta metalică nr. 103, indicată supra, în cadrul căreia nu s-au efectuat careva ridicări;

- la 18 decembrie 2016, procurorul Victoria Furtună a dispus și autorizat efectuarea percheziției casetei metalice nr. 471 din Filiala nr. 11 a BC „Victoriabank” SA, pe numele Svetlanei Aksan, care era administrată în bază de procură de reclamant și soția acestuia;

- la 19 decembrie 2016, orele 10:40-12:05, s-a efectuat percheziția la caseta metalică nr. 471 din Filiala nr. 111 a BC „Victoriabank” SA din mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare, nr. 77, în cadrul căreia s-au ridicat două recipise de împrumut semnate de reclamant și mijloace bănești în sumă totală de 35 000 euro;

- la 19 decembrie 2016, procurorul Victoria Furtună a dispus efectuarea percheziției casetei metalice nr. 778 din Filiala nr. 11 a BC „Victoriabank” SA;

- la 20 decembrie 2016, orele 08:40-10:35, s-a efectuat percheziția la caseta metalică nr. 778 din Filiala nr. 11 a BC „Victoriabank” SA din mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare, nr. 77, în cadrul căreia s-a ridicat o recipisă semnată de reclamant, o copie buletin pe numele lui Prodan Ludmila și mijloace bănești în sumă de 35 150 euro și 31 600 dolari SUA;

- la 20 decembrie 2016, s-a dispus efectuarea percheziției casetei metalice nr. 167/N din Filiala nr. 31 a BC „Moldova-Agroindbank” SA din mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare, nr. 64, în baza motivelor analogice celor care au stat la baza perchezițiilor în alte bănci;

- la 21 decembrie 2016, orele 11:30-11:50, a fost efectuată percheziția la caseta metalică nr. 167/N din Filiala nr. 31 a BC „Moldova-Agroindbank” SA din mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare, nr. 64, în cadrul acesteia nu s-a ridicat vreun obiect.

24. Reclamantul a menționat că la 21 decembrie 2016, procurorul Victoria Furtună a emis ordonanța de punere sub învinuire a reclamantului, încriminându-i comiterea infracțiunii prevăzută la art. 324 alin. (3), lit. b) din Codul penal, în următoarele circumstanțe, și anume, că reclamantul, activând în calitate de Șef al secției nr. 2 al Direcției nr. 3 a INI al IGP al MAI, fiind

persoană publică, de comun acord și în urma unei înțelegeri prealabile cu Maxim Guzic ofițer de urmărire penală în cadrul DUP al Serviciului Vamal și Octavian Busuioc, ofițer de investigație în cadrul Direcției Fraude Economice al MAI, fiind membrii grupului de urmărire penală în cauza penală nr. 2016928118, cu drepturi și obligații acordate prin lege într-o instituție de stat în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, contrar art. 19 lit. a), art. 20 lit. b), art. 26 alin. (1) lit. a) din Legea privind activitatea poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012 (prin care polițistul urmează să asigure reacționarea promptă la sesizările, comunicările despre infracțiuni, să constate cauzele și condițiile ce pot genera sau contribui la comiterea infracțiunilor, să desfășoare activități de constatare a infracțiunilor, să respecte cu strictețe drepturile, libertățile omului, să aibă un comportament demn), contrar pct. 15 lit. i), j) din Codul de etică și deontologie al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 481 din 10 mai 2006, a pretins, extorcat sume bănești ce nu i se cuvin în proporții deosebit de mari, de două sau mai multe persoane, pentru sine și pentru o altă persoană publică pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia în următoarele circumstanțe: la 23 noiembrie 2016, Adrian Potorac, aflându-se la volanul automobilului model „Volvo XC 90” (n/î ---), a fost stopat de colaboratorii DUP al Serviciului Vamal și Direcției Fraude Economice al MAI, în satul Albinița, r-nul Anenii-Noi. În continuare, fiindu-i explicate temeiurile stopării, suspect de comiterea unor fapte pretinse de contrabandă, au purces la efectuarea percheziției automobilului, fiind informat că la domiciliul său, la sediul companiei și la domiciliul unuia dintre angajații companiei se efectuează la acel moment percheziții. Astfel, pe parcursul efectuării acțiunilor de urmărire penală ce au fost desfășurate în perioada aceleiași zile, angajații DUP al Serviciului Vamal, Maxim Guzic și Direcției Fraude Economice al MAI, reclamantul Octavian Busuioc au pretins de la Adrian Potorac suma de 50 000 euro, care la momentul comiterii infracțiunii, conform cursului BNM, constituia 1 073 300 lei, în schimbul soluționării pozitive a chestiunii ce-l vizează pe Adrian Potorac cu clarificarea tuturor circumstanțelor ulterioare. În scopul primirii mijloacelor extorcate menționate de la Adrian Potorac de către reclamant, aceștea au avut întâlniri periodice pentru stabilirea circumstanțelor transmiterii banilor și a acțiunilor ce urmau a fi efectuate în continuare de către Maxim Guzic și Octavian Busuioc. În continuare de către reclamant suma pretinsă anterior fiind negociată împreună cu Octavian Busuioc și Maxim Guzic, cu micșorarea de la 50 000 euro la 40 000 euro, fiind informat despre acest fapt Adrian Potorac. Astfel, la 17 decembrie 2016, orele 11:00, Maxim Guzic conform planului determinat anterior cu reclamantul și Octavian Busuioc l-a telefonat pe Adrian Potorac care se afla la domiciliul său din mun.

Chişinău, str.---, solicitându-i să coboare jos cu suma de 40 000 euro. Subsidiar, conform înțelegerii prestabilite, Adrian Potorac aflându-se în curtea casei sale menţionată mai sus, la indicaţia lui Maxim Guzic, care acţiona conform schemei infracţionale stabilite cu complicităţii săi, s-a urcat în mijlocul de transport de model Honda CRV (n/î---) ce îi aparţine lui Maxim Guzic şi i-a transmis acestuia suma de 40 000 euro, anterior extorcată, pentru restituirea bunurilor ridicate în cadrul percheziţiei în cauza penală aflată în gestiunea sa şi neatragerea la răspundere penală. Adrian Potorac fiind asigurat că suma dată va fi transmisă parţial reclamantului şi lui Octavian Busuioc pentru administrarea probelor în vederea facilitării adoptării unei decizii favorabile. În aşa mod, prin acţiunile sale intenţionate, reclamantul a comis infracţiunea prevăzută la art. 324 alin. (3), lit. b) din Codul penal (pretinderea, acceptarea şi primirea, extorcarea, personal şi prin mijlocitor, de către o persoană publică, de bunuri ce nu i se cuvin, pentru sine şi pentru o altă persoană, pentru a îndeplini acţiuni contrar exercitării funcţiei sale, de două sau mai multe persoane, în proporţii deosebit de mari).

25. La 21 decembrie 2016, procurorul Victoria Furtună a dispus iniţierea investigaţiilor în vederea căutării reclamantului în calitate de învinuit (dosarul de căutare nr. 20169700035), fiind aleasă măsura preventivă sub formă de arest preventiv (mandat de arestare nr. 14-330/16) pe un termen de 30 zile, cu calcularea termenului din momentul reţinerii.

26. La 22 decembrie 2016, s-a dispus efectuarea percheziţiei în ap. 20 din mun. Chişinău ce aparţine soţiei Galina Corcodel pentru stabilirea locului aflării reclamantului, bunurilor şi mijloacelor băneşti ce pot fi tănuite în urma eschivării, înscrisurilor de ciornă, documentelor ce confirmă acţiunile criminale de corupere pasivă şi îmbogăţire ilicită, telefoanelor, prin care au fost coordonate acţiunile infracţionale, purtătorilor de informaţie şi altor bunuri dobândite în rezultatul acţiunilor infracţionale, fiind obţinută autorizarea judecătorului de instrucţie la 23 decembrie 2016.

27. La 23 decembrie 2016, s-a dispus efectuarea percheziţiei în apartamentul 168 din mun. Chişinău ce aparţine soacrei Svetlana Aksan, în vederea stabilirii locului aflării reclamantului, bunurilor şi mijloacelor băneşti ce pot fi tănuite în urma eschivării, înscrisurilor de ciornă, documentelor ce confirmă acţiunile criminale de corupere pasivă şi îmbogăţire ilicită, telefoanelor, prin care au fost coordonate acţiunile infracţionale, purtătorilor de informaţie şi altor bunuri dobândite în rezultatul acţiunilor infracţionale, fiind obţinută autorizarea judecătorului de instrucţie la 23 decembrie 2016. Urmare efectuării percheziţiei în acest apartament, la 27 decembrie 2016, nu au fost depistate şi ridicate careva obiecte.

28. La 23 decembrie 2016, s-a dispus efectuarea percheziției în apartamentul părinților reclamantului, Mihail Corcodel și Maria Corcodel din mun. Chișinău, în vederea stabilirii locului aflării reclamantului, a bunurilor și mijloacelor bănești ce pot fi tănuite în urma eschivării, înscrisurilor de ciornă, documentelor ce confirmă acțiunile criminale de corupere pasivă și îmbogățire ilicită, telefoanelor, prin care au fost coordonate acțiunile infracționale, purtătorilor de informație și altor bunuri dobândite în rezultatul acțiunilor infracționale, obținând autorizarea judecătorească la 23 decembrie 2016.

29. La 26 decembrie 2016, la solicitarea procurorului Victoria Furtună din cadrul Procuraturii Anticorupție, reclamantul a fost anunțat în căutare internațională cu scop de arest și extrădare, actul confirmativ fiind răspunsul Centrului de cooperare polițienească internațională nr. 34/33-3958.

30. La 27 decembrie 2016, s-a dispus repetat efectuarea percheziției la domiciliul reclamantului din mun. Chișinău, str.---, în scopul depistării și ridicării bunurilor și mijloacelor bănești ce pot fi tănuite în urma eschivării reclamantului, înscrisurilor de ciornă, documentelor ce confirmă acțiunile criminale de corupere pasivă și îmbogățire ilicită, telefoanelor, prin care au fost coordonate acțiunile infracționale, purtătorilor de informație și altor bunuri dobândite în rezultatul acțiunilor infracționale care prin alte procedee probatorii nu pot fi obținute.

31. La 27 decembrie 2016, s-a dispus percheziția corporală a soției Galina Corcodel, în scopul depistării și ridicării înscrisurilor de ciornă, sume bănești tănuite de soț, reclamantul în speță, în urma actelor de corupere pasivă și îmbogățire ilicită, alte bunuri relevante pentru cauza penală. În cadrul percheziției, de la Galina Corcodel s-a ridicat verigheta și cerceii, acțiuni care denotă atitudine de umilință intenționată și presiune psihologică, inadmisibilă și cu rea-voință, de care au dat dovadă angajații Centrului Național Anticorupție și Procuraturii Anticorupție. Percheziția a fost dispusă fără autorizarea judecătorului de instrucție, legalitatea fiind ulterior confirmată prin încheierea judecătorului de instrucție din 28 decembrie 2016.

32. La 27 decembrie 2016, orele 16:28-17:09, s-a efectuat percheziția în apartamentul 222 din mun. Chișinău, str.---, în rezultatul căreia au fost ridicate: suma de bani 41 900 lei; livret de economii la Banca de Economii; 2 telefoane mobile. Efectuarea acestei acțiuni este realizată la 27 decembrie 2016, orele 20:57- 21:15, în rezultatul căreia nu au fost depistate și ridicate obiecte. Toate dispozitivele ridicate au fost examinate, nefiind stabilite informații relevante stabilirii adevărului obiectiv.

33. La 30 decembrie 2016, prin scrisoarea nr. 34/14-2078, semnată de șeful Direcției inspectare efectiv a IGP al MAI, Eugeniu PETERSCHI, în adresa procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție, Viorel MORARI, s-a expediat ordinul IGP al MAI nr. 686 din 30 decembrie 2016, privind sancționarea disciplinară a reclamantului în calitate de colonel de poliție, în baza căruia este concediat.

34. La 30 decembrie 2016, la solicitarea procurorului Victoria FURTUNĂ din Procuratura Anticorupție, a fost emisă încheierea și mandat de aplicare a sechestrului pe mai multe bunuri mobile și imobile ce aparțineau terțelor persoane, rude și cunoștințe ale reclamantului și anume: pe apartamentul 20 din mun. Chișinău, str.--, ce aparține soției Galina CORCODEL; pe apartamentul 222 din mun. Chișinău, str.---, ce aparține lui Mihail CORCODEL; pe apartamentul 168 din mun. Chișinău, str.---, ce aparține soacrei Svetlana AKSAN; casa de locuit din mun. Chișinău, str.---, ce aparține lui Vladimir PRODAN; autoturismul model Honda Accord, n/î--, ce aparține lui Oleg BOBEICO; autoturismul model „Mercedes C250 CDI” n/î--. Deși aceste bunuri nu aparțin reclamantului, procurorul Victoria FURTUNĂ a dus în eroare instanțele de judecată și a obținut aplicarea sechestrului pe bunurile date.

35. În cadrul urmăririi penale a invocat de mai multe ori că persoanele asupra bunurilor cărora s-a aplicat sechestrul nu au și nici nu au avut vreun statut procesual în dosarul penal nr. 2016978168, ceea ce contravine art. 203, art. 204 din Codul de procedură penală și art. 46 din Constituția RM. Din momentul aplicării sechestrului, toți proprietarii de drept vizați de măsura de sechestr au depus pe parcursul anilor multiple cereri de audiere și anexare la materialele cauzei a actelor justificative privind caracterul legal de dobândire a bunurilor.

36. Însă, în pofida acestor cereri și contrar legislației, procurorul Victoria FURTUNĂ deliberat și cu rea-voință le-a ignorat, menținând sechestrul nemotivat și ilegal timp de 4 ani, 4 luni și 4 zile, violând astfel flagrant dreptul de proprietate privată al persoanelor respective.

37. În aceste condiții, toate persoanele prejudiciate s-au adresat în judecată și în ordine civilă (din prisma art. 209 din Codul de procedură penală) au fost ridicate sechestrul de pe bunurile sale, iar instanțele de judecată au concluzionat că aplicarea sechestrului respective și menținerea este nejustificată și ilegală, fapt ce denotă caracterul abuziv și ilegal al procurorilor din cadrul Procuraturii Anticorupție.

38. La 26 decembrie 2019, s-a efectuat o confruntare între martorul Adrian POTORAC și reclamant în calitate de învinuit, în care primul a indicat că reclamantul nu a pretins de la el mijloace financiare, iar suma de 40 000 euro

a fost transmisă membrilor grupului de urmărire penală prin intermediul lui Maxim Guzic.

39. La 05 octombrie 2017, prin ordonanța procurorului Roman Statnii din Procuratura Anticorupție, reclamantului i s-a înaintat o nouă învinuire în comiterea infracțiunii prevăzută la art. 328 alin. (1) din Codul penal (comiterea de o persoană publică a unor acțiuni care depășesc limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice).

40. În esența învinuirii imputate s-a indicat, că reclamantul, activând în calitate de Șef al Secției nr. 2 al Direcției nr. 3 al Inspectoratului Național de Investigații al IGP al MAI, în mai 2015, urmând scopul afirmării profesionale exagerate, evitând expunerea sa personală, intuind neveridicitatea informațiilor deținute, folosindu-se de faptul că ofițerul superior de investigație al Secției nr. 10 a Direcției nr. 5 al INI al IGP, căpitan de poliție Vitalie Lozovan la acel moment era coleg inferior organizațional și funcțional, precum și faptul că Lozovan Vitalie manifesta dorința exagerată de manifestare, însă fără experiența necesară, i-a furnizat lui Vitalie Lozovan informații aferente componenței și algoritmului de funcționare a unei grupări criminale care se îndeletnicea cu transportul internațional ilegal de droguri. Inclusiv că reclamantul l-a ghidat și încurajat pe Vitalie Lozovan să mimeze derularea activităților de verificare a informației operative, fără a efectua acțiuni de verificare propriu-zise, a formulat mai multe rapoarte scrise, a raportat verbal ofițerului de urmărire penală și procurorului de caz date eronate pentru ca în urma măsurilor speciale de investigație desfășurate să fie stabilit faptul că grupul infracțional înființat practică traficul de droguri o perioadă îndelungată și că din grupare fac parte mai mulți membri. Toate aceste acțiuni (documentarea, reținerea și apoi scoaterea de sub învinuire) efectuate de ofițerul de urmărire penală și de procurorul de caz, au fost imputate reclamantului precum că în urma acțiunilor ilegale au fost supuse măsurii speciale de investigație și măsurilor preventive privative de libertate mai multe persoane, implicarea cărora în pregătirea sau comiterea unor acțiuni infracționale nu a fost stabilită.

41. Dosarul pornit cu învinuirea adusă în temeiul art. 328 alin. (1) din Codul penal, prin ordonanța și dispoziția șefului Procuraturii Anticorupție, a fost la fel conexat la cauza penală nr. 2016978168 și lăsat în gestiunea procurorului Victoria Furtună.

42. Pe parcursul anilor 2017-2020, el și avocatul său, au înaintat multiple cereri de efectuare a confruntării și/sau audierii suplimentare a lui Vitalie

Lozovan, în vederea elucidării tuturor capetelor de învinuire a reclamantului. Au solicitat ridicarea din cadrul subdiviziunilor specializate ale IGP a informațiilor privind atribuțiile de serviciu ale reclamantului, precum și subdiviziunile și funcțiile în care a activat. Au solicitat audierea angajaților din cadrul Inspectoratului Național de Investigații al MAI și procurorilor din cadrul Procuraturii Chișinău (oficiul Ciocana) în vederea stabilirii rolului și activității reclamantului în raport cu dosarul unde se pretinde că a influențat pe Vitalie Lozovan.

43. Reclamantul a reținut că la fel ca în cazurile precedente, urmând un scop bine determinat de a distruge psihologic și a reduce reclamantul la tăcere, procurorii compromiși au ignorat solicitările perfect legale ale reclamantului și au continuat dosarul fabricat reclamantului.

44. Astfel, fără a face acțiuni procesuale, procurorul Victoria Furtună, peste 3 ani, la 07 august 2020, îl scoate pe reclamant de sub urmărire penală în temeiul art. 275 pct. 3 din Codul de procedură penală (fapta nu întrunește elementele infracțiunii), act procesual ce demonstrează ipocrizia și incompetența organului de urmărire penală de care a dat dovadă în perioada anilor 2017-2020, care a scos de sub învinuire reclamantul fără a efectua acte procedurale de constatare a existenței sau inexistenței infracțiunii.

45. Realizând schimbările survenite în societate în perioada anilor 2019-2020, reclamantul a decis să curme eschivarea sa de la organul de urmărire penală și să apară în fața procurorilor, respectiv comunicând angajaților Centrului Național Anticorupție despre locul aflării sale, la 18 decembrie 2019, ora 11:40, în fața Procuraturii Generale, reclamantul a fost reținut și plasat în izolatorul Centrului Național Anticorupție.

46. În perioada aflării sale în izolator (în baza mandatului de arestare), procurorii din Procuratura Anticorupție au efectuat doar două acțiuni procesuale cu participarea reclamantului, și anume, audierea lui pe marginea învinuirii aduse în comiterea infracțiunii prevăzută la art. 324 alin. (3) din Codul penal și confruntarea pe acest capăt cu unicul martor al învinuirii Adrian Potorac, care a negat ferm implicarea reclamantului în acțiuni criminale față de el, ceea ce atestă că reclamantul nu a pretins și nu a primit de la el careva mijloace financiare, nici nu a gestionat cauza penală a acestuia.

47. Astfel, se constată o discrepanță totală în cele declarate de Adrian Potorac în cadrul confruntării din 26 decembrie 2019, cu cele menționate în ordonanța de punere sub învinuire din 22 decembrie 2016.

48. La 16 ianuarie 2020, instanța de judecată a constatat lipsa de activitate din partea organului de urmărire penală și lipsa necesității de izolare a

reclamantului, respectiv prin încheiere a dispus aplicarea față de reclamant a măsurii preventive arest la domiciliu pe un termen de 30 zile, fiind eliberat mandat judecătoresc.

49. Ulterior, la 14 februarie 2020, instanța repetat a constatat inacțiunea organului de urmărire penală care 30 de zile nu a desfășurat nici o acțiune procesuală în privința reclamantului, precum și lipsa necesității de a priva de libertate pe reclamant, respectiv i-a aplică prin încheiere măsura preventivă eliberarea provizorie sub control judiciar pe un termen de 30 zile, cu obligarea nepărăsirii localității.

50. Deși a fost prezent în fața organului de urmărire penală și a procurorilor din Procuratura Anticorupție, totuși nu au fost efectuate acțiuni procesuale ce ar demonstra vinovăția sa, cauza penală nu a fost trimisă în judecată, iar statutul său procesual incert de învinuit a durat nejustificat și exagerat de mult, fapt ce încalcă prevederile Convenției Europene la un proces echitabil și examinarea cauzei în termen rezonabil.

51. În consecință, reclamantul reține că a decis să înainteze pe numele Procurorului General mai multe cereri privind strămutarea cauzei sale de la Procuratura Anticorupție la o altă subdiviziune a Procuraturii, pentru analiza acțiunilor procurorilor în dosarul ce i s-a fabricat și accelerarea urmăririi penale cu adoptarea unei soluții legale.

52. După examinarea argumentelor enunțate și erorilor procedurale admise de procurorii anticorupție, inclusiv comportamentul de rea-credință și abuziv în continuare, Procurorul General, prin ordonanța din 16 martie 2021, a admis cererea înaintată de reclamant și a retras din gestiunea Procuraturii Anticorupție cauza penală nr. 2016978168, cu transmiterea pentru exercitarea urmăririi penale în continuare de Secția unificare a practicii în domeniul urmăririi penale din cadrul Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale.

53. Din momentul preluării cauzei în gestiunea Procuraturii Generale, lucrurile s-au mișcat. Astfel, procurorul Vladislav Căruceru a inițiat un control sistemic al acțiunilor procurorilor din Procuratura Anticorupție pe marginea învinuirilor reclamantului, temeinicia măsurilor asiguratorii și de constrângere aplicate lui și terțelor persoane, existența violării drepturilor și libertăților participanților la proces și terțelor persoane.

54. În urma acestui control, Procurorul General a emis la 02 aprilie 2021, ordonanța de modificare a temeiului de drept indicat în ordonanța procurorului anticorupție Victoria Furtună (de scoatere de sub învinuire reclamantul în comiterea infracțiunii prevăzută la art. 328 alin. (1) din Codul penal), substituind art. 275 alin. (3) din Codul de procedură penală (fapta nu

întrunește elementele infracțiunii) cu art. 275 alin. (1) din Codul de procedură penală (nu există faptul infracțiunii).

55. De asemenea, procurorul de caz, după analiza probatoriului administrat și acțiunilor procesuale efectuate la dosar a constatat circumstanțe ce atestă fără dubiu următoarele împrejurări stabilite cu certitudine: pe parcursul anilor 2013-2016, în virtutea funcțiilor deținute în MAI, reclamantul a contribuit nemijlocit la demascarea/cercetarea mai multor grupări criminale transfrontaliere la nivel național și european, specializate în contrabanda cu tutun și produse din tutungerie, care au cauzat prejudicii în proporții deosebit de mari bugetului Republicii Moldova și bugetului consolidat al țărilor Uniunii Europene. În privința acestor grupări criminale transfrontaliere, în baza informațiilor administrate de grupul de lucru și reclamant inclusiv, la 26 februarie 2013, în temeiul unei bănuieli rezonabile privind comiterea infracțiunii prevăzută la art. 248 alin. (5) lit. b), d) din Codul penal, a fost pornită cauza nr. 2013420327, la care ulterior au fost conexe mai multe cauze penale vizând faptele prejudiciabile de contrabandă și spălare de bani în proporții deosebit de mari comise de persoane juridice și fizice pe teritoriul Republicii Moldova și statelor UE. Către organele de drept ale Bulgariei, în cauza penală dată, la 16 martie 2015, a fost adresată o cerere de asistență juridică internațională cu privire la efectuarea mai multor acțiuni legate de verificarea tranzacțiilor cu produse de tutungerie, tutun ca materie primă folosit la producerea țigaretelor etc, între agenții economici din Bulgaria și cei din Republica Moldova, printre care figurau SA „Tutun-CTC” și SRL „Sheriff” (regiunea transnistreană), avute loc în perioada anului 2012 până la formularea respectivei adrese. La 01 iunie 2015, a fost dispusă ridicarea actelor referitoare la exporturile de țigarete/tutun ca materie primă pentru producerea de țigarete realizate de combinatul de tutun SA „Tutun-CTC” mun. Chișinău, în perioada anului 2010 până la ziua dispunerii respectivei acțiuni. Expertizele economico-financiare în domeniul relevant au stabilit prejudicierea bugetului de stat în sumă de 104 515 219,43 lei, urmare derulării de anumiți agenți economici din regiunea transnistreană a activităților de contrabandă cu țigări de diferite mărci, produse/exportate nemijlocit de combinatul de tutun SA „Tutun-CTC”. Cele obținute în baza cererii de asistență juridică internațională adresate organelor competente ale Bulgariei, la 13 iulie 2016, au fost expediate la adresa organelor de resort ale Republicii Moldova. Având în vedere că disjungerea la 03 septembrie 2018, din cauza nr. 2013420327, în privința SRL „Sheriff”, a cauzei nr. 2018670231, s-a soldat cu scoaterea la 07 septembrie 2018 a SRL „Sheriff” de sub urmărire penală și clasarea cauzei, la 19 iulie 2016, s-a efectuat o ingerință procesual-penală întru

modificarea grupului de urmărire penală, prin înlocuirea lui Vladislav Corcodel (reclamantul în speță) cu un alt ofițer de investigații, fiind consumată la 25 iulie 2016. Cu acest prilej, se pare deloc întâmplătoare înlăturarea lui Vladislav Corcodel de la instrumentarea cauzei nr. 2013420327 și la o distanță de doar două luni, la 30 septembrie 2016, inițierea de procurorul Victoria Furtună din Procuratura Anticorupție, în baza unei adresări anonime neînregistrate în modul prevăzut de cadrul normativ cu privire la lucrările de secretariat, fără vreo viză a procurorului ierarhic superior, a cauzei nr. 2016978168, vizând pretinsa comitere de către Vladislav Corcodel a faptei de îmbogățire ilicită. Necesită a menționa în context că în privința faptelor expuse în adresarea anonimă, în contradicție cu art. 263 alin. (8) din Codul de procedură penală (în acord cu care plângerile și denunțurile anonime nu pot servi temei pentru pornirea urmăririi penale, însă în urma controlului efectuat în temeiul acestor plângeri sau denunțuri, organul de urmărire penală se poate autosesiza în vederea urmăririi penale), nu s-a efectuat controlul corespunzător. Factologia celor nuanțate indică asupra existenței unei probleme serioase cu privire la aspectul legalității începerii urmăririi penale. Așa dar, procurorul și organele de urmărire penală pot fi sesizate de o persoană fizică sau juridică, de un organ de constatare, se pot sesiza din oficiu. Sesizarea organelor de urmărire penală impune obligativitatea efectuării de acte procedurale ce implică verificarea regularității sesizării, analiza oportunității începerii urmăririi penale și administrarea mijloacelor de probă, astfel încât să fie obținute informațiile necesare pentru dispunerea unei soluții. Potrivit art. 265 din Codul de procedură penală, organul de urmărire penală sau procurorul are obligația de a primi și examina sesizarea. Astfel se procedează la verificarea competenței (în cazul în care se constată că nu este competent, actul de sesizare va fi trimis organului cu competență în domeniu), la analiza modului în care a fost descrisă fapta și la analiza îndeplinirii condițiilor de formă prevăzute de lege cu privire la plângere sau denunț prevăzute la art. 263 și art. 264 din Codul de procedură penală. În toate cauzele în care organul de urmărire penală a fost sesizat legal, iar din cuprinsul sesizării nu rezultă circumstanțe care exclud urmărirea penală prevăzută la art. 275 din Codul de procedură penală (nu există faptul infracțiunii; fapta nu este prevăzută de legea penală ca infracțiune; fapta nu întrunește elementele infracțiunii, cu excepția cazurilor când infracțiunea a fost săvârșită de o persoană juridică; a intervenit termenul de prescripție sau amnistia; a intervenit decesul făptuitorului; lipsește plângerea victimei în cazurile în care urmărirea penală începe, conform art. 276 din Codul de procedură penală, numai în baza plângerii acesteia sau plângerea prealabilă a fost retrasă; în privința unei persoane există o hotărâre judecătorească definitivă în legătură cu aceeași

acuzatie sau prin care s-a constatat imposibilitatea urmaririi penale pe aceleasi temeuri; in privinta unei persoane exista o hotarare neanulata de incepere a urmaririi penale sau de incetare a urmaririi penale pe aceleasi acuzații; exista alte circumstante prevazute de lege care conditioneaza excluderea sau exclud urmarirea penală), potrivit art. 274 din Codul de procedura penală, procurorul dispune prin ordonanta inceperea urmaririi penale și, corespunzător, atunci când sesizarea indeplinește condițiile legale de admisibilitate, dar din cuprinsul acesteia rezultă vreuna dintre circumstanțele nuanțate, din oficiu sau la propunerea organelor de urmarire penală, fără a efectua acte de urmarire penală, dispune refuzul în începerea urmaririi penale, cu clasarea procesului penal. Din cele indicate rezultă că ofițerul de urmarire penală sau procurorul sunt persoane care în limitele competențelor lor dispun de dreptul de a porni nemijlocit urmarirea penală, respectiv emiterea actului procedural în acest sens urmărește scopul exercitării atribuției cu care sunt investiți, limitarea realizării căreia conduce la curmarea activității lor în cadrul urmaririi penale. Concomitent, studiul sistemic al celor precitate, în corelație cu pct. 5.3 din Hotărârea Plenul Curții Supreme de Justiție nr. 7 din 04 iulie 2005, cu privire la practica asigurării controlului judecătoresc de judecătorul de instrucție în procesul urmaririi penale (care prevede că nu sunt pasibile de a fi atacate de regulă și hotărârile privind pornirea urmaririi penale ... aceste acte procedurale sunt niște procedee legate de desfășurare normală a urmaririi penale, precum și pct. 5.4 din aceeași hotărâre – pot fi cazuri când persoana interesată poate ataca în instanță și actul procedural, prin care s-a dispus pornirea urmaririi penale, acestea sunt cazurile când se invocă încălcarea ordinii de pornire a urmaririi penale sau există unele din circumstanțele care exclud urmarirea penală), semnaleză că la adoptarea actului procedural de începere a urmaririi penale se impune respectarea aspectului material și cel procedural. Cu referire la primul aspect, se impune a se statua că titularul actului de autosesizare, axat pe o adresare anonimă nesupusă printre altele unui control prealabil, a considerat că colaboratorul de poliție Vladislav Corcodel duce un mod de viață luxos din venituri oficial modeste, întrucât locuiește în casa amplasată într-o zonă de elită din mun. Chișinău, sectorul Telecentru pe str.---, în urma unor trucări a licitațiilor a mai dobândit și lotul conex acestei case, iar copiii lui învață peste hotarele Republicii Moldova. A considerat, prin urmare, autorul actului de autosesizare, că în vederea constatării existenței sau inexistenței unei infracțiuni, examinării și soluționării, stabilirii cauzelor și condițiilor care au contribuit la comiterea acesteia, constatarea vinovăției și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cazului, este oportună inițierea unei investigații mai ample pe faptul dat, în cadrul căreia de înfăptuit acțiunile procedurale ce se impun. În ordonanța sa, procurorul

Victoria Furtună a indicat că fiind analizate activele și luând în calcul cheltuielile de întreținere suportate de Corcodel Vladislav, pentru întreținerea domiciliului amplasat într-o zonă de elită din mun. Chișinău, sectorul Telecentru, str.---, care nu se regăsește în declarațiile sale depuse la Consiliul Național de Integritate, întreținerea copiilor care își fac studiile peste hotarele Republicii Moldova, cât și alte cheltuieli evidente, în coraport cu veniturile declarate ca obținute în perioada activității acestuia în calitate de colaborator la SIFE al INI al DP mun. Chișinău, se stabilește că veniturile obținute și proprietățile deținute sunt superioare veniturilor declarate, fapt ce denotă o existență a altor surse de venit decât cele indicate, ce indică la obținerea ilicită a bunurilor menționate supra. Conformându-se așadar cerințelor legii procesual penale cu privire la formă și conținut al actului de sesizare, dar fără a fi verificată existența cazurilor care exclude urmărirea penală, s-a dispus începerea urmăririi penale cu privire la comiterea infracțiunii de îmbogățire ilicită, adică deținerea de persoana publică, personal sau prin intermediul unor terți, a bunurilor în cazul în care valoarea acestora depășește substanțial mijloacele dobândite și s-a constatat, în baza probelor, că acestea nu aveau cum să fie obținute licit, prevăzute la art. 330² alin. (1) din Codul penal. Deoarece, faptele reținute în actul de sesizare și cele din ordonanța procurorului de caz este de remarcat că nu reprezentau și nu reprezintă element material constitutiv al infracțiunii imputate lui Vladislav Corcodel, fiind expuse într-o manieră vagă, neclară, abstractă și neîntemeiată. Referitor la acest aspect, din interpretarea logico-sistematică a dispozițiilor art. 330² din Codul de procedură penală, așa cum s-a explicat și în doctrină, rezultă că obiectul material sau imaterial al acestei infracțiuni îl reprezintă bunurile care îndeplinesc cumulativ două condiții: valoarea lor depășește substanțial valoarea mijloacelor dobândite; în baza probelor s-a constatat că ele nu aveau cum să fie obținute licit. Noțiunea de „bunuri” este definită în art. 2 lit. d) din Convenția Națiunilor Unite împotriva corupției, adoptate la New York la 31 octombrie 2003, aceasta reprezentând singurul instrument juridic anti-corupție cu forță obligatorie la nivel universal, deoarece comiterea infracțiunii de la art. 330² din Codul penal este obligator precedată de comiterea unei fapte generatoare de venituri ilicite. Din rațiunea care a precedat se observă clar caracterul incident al constatărilor Curții de contencios constituțional, din decizia nr.109 din 07 noiembrie 2017, privind inadmisibilitatea sesizării nr. 138g/2017, privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din art. 243 alin. (1) lit. a), c) din Codul penal, potrivit cărora această faptă penală este una subsecventă (delictum subsequens) și, corespunzător, pentru a fi demonstrată comiterea faptei de îmbogățire ilicită, mai întâi trebuie să fie probată comiterea faptei generatoare de venituri ilicite. De aceea, cel care comite infracțiunea în

cauză, mai întâi trebuie să răspundă pentru infracțiunea predicat (principală), pe care a comis-o anterior și doar după aceasta este posibilă tragerea acestuia la răspundere pentru fapta de îmbogățire ilicită. În caz contrar, standardul „dincolo de orice îndoială rezonabilă ” conturat în materia penală, esența căruia rezidă în aceea că pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă (Boicenco vs Republica Moldova, 11.07.2006, §104; Hassan vs Marea Britanie, 16.09.2014, §48; Blokhin vs Rusia, 23.03.2016, §139) riscă a fi lăsat fără atenție. Corelativ, concluziile despre vinovăția persoanei de comiterea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției de o manieră aptă să înlăture dubiul. În contextul celor elucidate este necesar de stabilit că pe baza probelor certe că bunurile ce constituie venituri ilicite în sensul art. 330² din Codul penal, provin din comiterea infracțiunilor. Pe cale de consecință, bănuială rezonabilă, care în acord cu art. 6 pct. 43 din Codul de procedură penală, reprezintă „suspiciune care rezultă din existență unor fapte și/sau informații care ar convinge un observator obiectiv că s-a comis ori se pregătește comiterea unei infracțiuni imputabile unei anumite persoane și că nu există alte fapte și/sau informații care înlătură caracterul penal al faptei ori dovedesc neimplicarea persoanei”, infracțiunea de îmbogățire ilicită este una specifică în virtutea caracterului secundar al acesteia, nefiindu-i aplicabilă regula generală la constatarea unei bănuieli rezonabile privind comiterea ei, având în vedere cerința stabilirii certe a comiterii infracțiunii deja constatate. În aceeași ordine de idei, cu referire la noțiunea de bănuială rezonabilă, CtEDO în jurisprudența sa a reținut că bănuiala rezonabilă presupune existența faptelor sau a informațiilor care ar convinge un observator obiectiv că persoana în cauză ar fi putut comite infracțiunea. Faptul că o bănuială este presupusă cu bunăcredință nu este suficient (Mușuc vs Moldova, 06.11.2007, §31). Ceea ce poate fi considerat „rezonabil” depinde de toate circumstanțele cauzei (Fox, Campbell și Hartley vs Regatului Unit, 30.08.1990, §32). Faptele care dau naștere suspiciunii nu trebuie să fie suficiente pentru a justifica o condamnare și nici chiar pentru înaintarea învinuirii, ceea ce reprezintă următorul pas al procesului penal (Brogan ș.a. vs Regatul Unit, 29.11.1988, §53). Curtea Europeană a constatat că nu a existat o bănuială rezonabilă când: detenția în baza acuzației de participare la organizații de tip mafie se bazează doar pe probe indirecte obținute de la un informator anonim (Labita vs Italia, 06.04.2000, §156-158); serviciul de informații susține în baza informațiilor operative nesuținute prin alte probe că persoana este implicată în trafic de arme (Lazoroski vs Macedonia, 08.10.2009, §43-49); persoana

reținută pentru simplul fapt că se afla în casa unei persoane bănuite că este membru al unei organizații teroriste (Ipek ș.a. vs Turcia, 03.02.2009, §31); raportul unui polițist menționa că persoana mergea repede și se uita în jur, ezitând dacă să meargă acasă sau nu, atunci când acest raport nu reprezenta un document valabil care să confirme reținerea și la momentul reținerii nu exista vreo suspiciune că persoana a comis vreo infracțiune (Nechiphorok și Yonkalo vs Ucraina, 21.04.2011, §177); reținerea a avut loc în baza declarațiilor unor martori obținute prin constrângere de organul de urmărire penală și care nu au fost verificate preliminar (Spetuleac vs Moldova, 06.11.2007, §75- 81); reținerea în baza acuzației de diminuare a prețului unui imobil cumpărat a avut loc fără a exista vreo probă care să confirme diminuarea prețului sau că cumpărătorul a fost în cădășie cu vânzătorul (Mușuc vs Moldova, 06.11.2007, §32). În cazul de față, după cum rezultă, comiterea infracțiunii de îmbogățire ilicită nu deriva din comiterea vreunei fapte prejudiciabile generatoare a veniturilor pretinse a fi ilicite și, în această ipoteză, nu putea fi existentă. A decide altfel înseamnă a goli de conținut dispozițiile normei care prevede răspunderea penală în privința faptei prejudiciabile puse în discuție. În altă ordine de idei, se impune a se atenționa că caracterul interpretabil al termenului „substanțial”, folosit în dispoziția articolului supus analizei, anterior abordat cu mai multe prilejuri, a fost înlăturat abia la 01 august 2016, când a intrat în vigoare Legea nr. 133 privind declararea averii și a intereselor personale, adoptată la 17 iunie 2016, prin care s-a înlăturat deficiența din definiția infracțiunii de „îmbogățire ilicită”, cuprinsă la articolul 330² din Codul penal, cu privire la cuantificarea proporției de depășire substanțială a bunurilor și mijloacelor dobândite (a se vedea decizia Curții Constituționale nr. 131 din 05 decembrie 2019). Data intrării Legii nr. 133/2016 și este punctul principal de plecare pentru posibilitatea cuantificării proporției prevăzute la art. 330² din Codul penal, care fiind una extrapenală, nu poate retroactiva anterior acestei date. În acest context, cel puțin nu este clar cum ar fi putut autorul actului de dispunere a începerii urmăririi penale să calculeze acea discrepanță a legii penale, nespecificată în actul procedural de începere a urmăririi penale în mod aritmetic, pe când unicul bun care se pretinde că ar aparține lui Vladislav Corcodel - apartamentul nr. 168 din mun. Chișinău, str.---, ce îi aparține de jure și de facto, reieșind din lipsa probatoriului care ar demonstra contrariul, surorii soției Svetlana Aksan, a fost procurat la 21 noiembrie 2016, adică peste doar 4 luni nedepline după intrare în vigoare a Legii la 01 august 2016. Suplimentar la cele stabilite, rezultă și nerespectarea pct. 109 din hotărârea Curții Constituționale nr. 6 din 16 aprilie 2015 (în care se menționează cu referire la modul de punere în aplicare a normei examinate că prevederile art. 330² din Codul penal nu pot fi aplicate retroactiv cu privire la bunurile

dobândite înainte de intrarea în vigoare a prevederilor în cauză), prin aplicarea retroactivă a legii penale așa cum s-a făcut în mod abuziv în raport cu bunurile pretinse a fi ale lui Vladislav Corcodel dobândite până la data introducerii art. 330² din Codul penal, prin Legea nr. 326 din 23 decembrie 2013, în vigoare din 25 februarie 2014. Ca o concluzie asupra celor constatate este de reținut că acestea sunt nu altceva decât o consecință de interpretare și aplicare arbitrară a legii fără a fi asigurat un echilibru între spiritul și litera legii, între exigențele de redactare și scopul urmărit de legiuitor, precum și fără a avea competența de a oferi legii penale caracterul retroactiv și extins, nefiind valabil într-o atare situație vreun argument ce ar justifica legalitatea începerii urmăririi penale. Or, în activitatea sa obligația care incumbă procurorilor rezultă direct din normele constituționale menționate, potrivit cărora în activitatea lor ei reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, drepturile și libertățile cetățenilor. În prezența unei urmăririi penale pornite ilegal, cei responsabili de instrumentarea cauzei au declanșat efectuarea măsurilor speciale de investigație motivate în mod absurd reieșind din constatările făcute, prin faptul necesității identificării persoanelor implicate în obținerea bunurilor și activelor a căror valoare depășesc substanțial mijloacele dobândite și care nu aveau cum să fie obținute licit, localizarea depozitării acestora, identificării metodei tranzacțiilor ilicite, stabilirea locurilor de stocare a mijloacelor financiare obținute din afaceri tenebre, cum ar fi urmărirea vizuală și documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice, precum și localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziționare GPS ori prin alte mijloace tehnice a acțiunilor lui Vladislav Corcodel și altor persoane fizice (Tamara Digori), acțiuni nespecifice documentării îmbogățirii ilicite, ceea ce și a rezultat din irelevanța celor obținute de pe urma realizării acestora. Măsurile specifice documentării faptei de îmbogățire ilicită, care în contextul analizei efectuate mai sus nu avea cum să fie, neexistând însăși fapta acesteia, s-au început abia în luna decembrie 2016, după reținerea ofițerului de urmărire penală al Serviciului Vamal, Maxim Guzic și ofițerului de investigații din MAI, Octavian Busuioc, în cadrul cauzei penale nr. 2016978258, pornită la 01 decembrie 2016, în baza art. 324 alin. (3) lit. b) din Codul penal. Aceste măsuri s-au concretizat prin percheziția mai multor imobile, inclusiv casetelor metalice din diferite bănci, aplicarea sechestrelor pe bunurile imobile și cele ridicate în cadrul perchezițiilor (caracterul ilicit de dobândire al cărora și până la moment nefiind demonstrat, adică pe parcursul a 4 ani), audierea persoanelor, determinând o stare de tensiune și de presiune psihică asupra membrilor familiei Corcodel, exprimate în percheziționarea repetată a imobilelor, în special percheziția corporală a soției lui Vladislav Corcodel, Galina Corcodel și a părinților lor. Etapa la

care a fost pornită această cauză, prin prisma cronologiei evenimentelor conturate, raportate la argumentarea inoportunității participării lui Vladislav Corcodel într-un grup de urmărire penală pe o cauză penală cu o rezonanță socială sporită și lăsarea acestuia într-un alt grup de urmărire penală într-o cauză cu o rezonanță socială destul de redusă, efectuarea în privința lui Vladislav Corcodel, la acel moment, a măsurilor speciale investigații, indică asupra existenței unei provocări a faptei de corupție pentru a legitima pornirea urmăririi penale în privința faptei penale de îmbogățire ilicită. În ipoteza dată, pentru început, necesită a consemna că în materia infracțiunilor de corupție probațiunea trebuie să fie de natură a nu încălca echitatea procedurii. Infracțiunile de corupție sunt dificil de probat având în vedere că acestea implică de regulă doi autori distincți a două infracțiuni diferite (dare și luare de mită), persoane care de regulă nu au interesul să divulge fapta, când folosul este transmis pentru un lucru nelegal. Faptele sunt petrecute în unele cazuri timp îndelungat, trebuie reconstituite, intervenind și problematica valorii probatorii a declarațiilor martorilor, care în această materie sunt de regulă probe indirecte, iar împrejurările dovedite cu aceste depoziții sunt fapte probatorii și nu fapte principale. Din principiul prezumției de nevinovăție, rezultă că interpretarea probelor în materie penală se raportează la standardul „in dubio pro reo”, ceea ce implică și condiția certitudinii, a convingerii certe a vinovăției. Totodată, administrarea echitabilă a probelor, ca parte a dreptului la un proces echitabil, ocupă un loc preeminent într-o societate democratică și nu poate fi sacrificată în favoarea eficienței luptei împotriva corupției. Una dintre metodele de investigare a infracțiunilor de corupție des practicate este aceea cu înregistrarea dialogurilor ambientale între denunțator și coruptul. Legea reglementează și o procedură în această privință care este supusă autorizației instanței de control judiciar și care în prezenta cauză respectă criteriile de legalitate. Utilizarea unor astfel de metode sunt compatibile cu dreptul la un proces echitabil, însă utilizarea acestora trebuie să aibă limite clare, pentru a nu provoca săvârșirea faptelor în scopul obținerii probelor. Organelor de resort sau altor persoane care acționează pentru acestea, li se interzice să provoace o persoană să comită ori să continue comiterea unei fapte penale în scopul obținerii de probe. Se comite o instigare ori de câte ori organele de urmărire penală nu se limitează la a cerceta în mod pasiv activitatea infracțională, ci exercită o asemenea influență asupra persoanei, încât să o determine să comită o faptă penală care fără aceasta intervenție nu ar fi fost comisă, cu scopul de a constata o infracțiune, respectiv de a obține probe și de a declanșa urmărirea penală. În speță, atitudinea denunțatorului Adrian Potorac urmează catalogată ca fiind una provocatoare în prezenta cauză întrucât situația presupus infracțională tinde să fie probată tocmai prin acțiunea

acestui, pentru că lipsește orice indiciu că pretinsa faptă ar fi existat fără această intervenție. În sprijinul acestei concluzii, se impune a se face trimitere la stenograma dialogului ambiantal purtat la 01 decembrie 2016 de denunțatorul Adrian Potorac și ofițerul de urmărire penală Maxim Guzic anexate la procesul-verbal întocmit în această privință, din care rezultă că martorul denunțator găsește ocazia de a menționa implicarea lui Vladislav Corcodel, la care Maxim Guzic îi răspunde că el i-a spus să vină, el decide în grupa asta și ulterior se duce la procuror. Cu același prilej, martorul denunțator încercă să demonstreze implicarea lui Vladislav Corcodel, iar afirmațiile lui Maxim Guzic au confirmat în cadrul dialogului înregistrat între martorul denunțator și Corcodel Vladislav din 14 decembrie 2016, în cadrul căruia cel din urmă respinge existența vreunui interes față de problemele denunțatorului cu Maxim Guzic, ceea ce rezultă din răspunsul lui Vladislav Corcodel că nu îl interesează, oferit la întrebarea denunțatorului. Mai susține Vladislav Corcodel, în dialogul înregistrat, că nu este persoana care poate adopta decizii, deoarece nu exercită urmărire penală, inclusiv îi povestește denunțatorului despre conflicte cu cei de la procuratură, nefiind evidențiată pretinsa pretinderea de Vladislav Corcodel de la martorul denunțator a căror-va avantaje sau susținerea de către acesta despre vreo influență asupra factorilor de decizie, nemaivorbind de existența vreunei înțelegeri cu Maxim Guzic. Așa cum rezultă, din înregistrările dialogurilor între denunțator și Vladislav Corcodel, ultimul a negat categoric posibila obținere a unor avantaje. Pe tot parcursul dialogului, la rândul lui, cu Maxim Guzic, denunțatorul, dorind obținerea unor probe prin care să dovedească implicarea lui Vladislav Corcodel în actele de corupție, insistent menționează numele ultimului, provocând pe Maxim Guzic să se expună în această privință, iar cel din urmă în repetate rânduri, la aceste provocări, a accentuat despre lipsa vreunui rol decisiv al lui Vladislav Corcodel. În special, se impune a se referi la neregăsirea în stenogramele cercetate a unor fragmente importante care să indice la faptul că acceptarea și primirea banilor de la Adrian Potorac în totalmente era sub controlul lui Maxim Guzic, fiind relevante în această privință textele stenografiate, din care rezultă că la cele spuse de Adrian Potorac: pur și simplu eu cred că suma asta a venit de la dâșii, Maxim Guzic îi răspunde că: nu suma asta a venit din altă direcție. Sau atunci când ultimul afirmă: el este participant dar el nu hotărăște ceva – adică fragmentele subliniate care nu s-au regăsit în textul stenogramei indicau și indică că suma de bani cerută a fost negociată nu cu Vladislav Corcodel și este specificat că el nu este cel care primește decizii la caz. La fel este susținută ipoteza că Vladislav Corcodel nu putea cum să fie implicat în fapta de corupție prin fragmentul scos din stenogramă din care se poate deduce faptul că Maxim Guzic nu numai că era la curent cu problemele

lui Vladislav Corcodel legate de activitatea profesională, dar cunoștea că acesta în scurt timp va fi demisionat din organele de drept. Acceptarea unor foloase sau susținerea unei influențe presupun o manifestare activă de voință activă, care să confere certitudinea că promisiunea/oferta a fost înțeleasă și acceptată, or din cele arătate nu rezultă vreun element de acceptare sau susțineri de influențe, astfel că Vladislav Corcodel era în imposibilitate să le realizeze. Probele administrate dovedesc dincolo de orice îndoială rezonabilă, doar împrejurarea că între cei doi a avut loc o discuție provocatoare, avută loc printre altele la insistența lui Adrian Potorac, realizată sub controlul riguros al colaboratorilor Centrului Național Anticorupție, fără a exista vreo acceptare a vreunei promisiuni în schimbul soluționării favorabile a cauzei penale în care figura denunțator. Faptul că Vladislav Corcodel nu a pretins de la martorul denunțator mijloace financiare a fost confirmat însuși de ultimul în cadrul confruntării dintre ei avută loc la 26 decembrie 2019. Împrejurările arătate indică asupra faptului că acuzațiile aduse lui Vladislav Corcodel s-au bazat în măsură decisivă pe declarațiile unei persoane condamnate, credibilitatea căroră creează dubii serioase, având în vedere evoluția acțiunilor în raport cu Maxim Guzic și Octavian Busuioc, îndeosebi intensitatea acestora în comparație cu cele efectuate în privința lui Vladislav Corcodel, când Octavian Busuioc este scos de sub urmărire penală, cu ulterioara audiere în calitate de martor, iar Maxim Guzic în timp record, fără a fi arestat preventiv, este condamnat la o pedeapsă sub formă de amendă, fiind obținute declarații incriminatorii lui Vladislav Corcodel, care la rândul lor sunt în contradicție cu stenogramele anexate la dosar și în special declarațiile vădit contradictorii ale lui Maxim Guzic în calitate de martor făcute la 12 noiembrie 2020. În această ipoteză se atestă că și în prezentul caz s-a acționat analogic celor în privința căroră s-au făcut intervenții de modificare, întregul raționament avut în vedere de cei responsabili de investigarea cazului s-a fundamentat doar pe ideea de a demonstra vinovăția lui Corcodel Vladislav și pe probe administrate cu încălcarea gravă a normelor procedurii penale care să dovedească existența infracțiunilor de îmbogățire ilicită și de corupere pasivă, astfel cum sunt acestea incriminate în Codul penal. Concluzionând cele arătate, este de reținut că probatoriul administrat în cauză reprezintă nu altceva decât prezumții de fapt care depășesc orice limită, fiind nu doar excesive, dar arbitrare și respectiv nu poate forma convingerea asupra existenței în acțiunile lui Vladislav Corcodel a faptelor infracționale de mai sus, impunându-se scoaterea acestuia de sub urmărire penală.

56. Reclamantul a menționat că procurorul Vladislav Căruceru din Secția unificare a practicii în domeniul urmăririi penale din cadrul Direcției

urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, la 22 aprilie 2021, a emis ordonanța prin care a dispus scoaterea de sub urmărire penală a reclamantului din motivul inexistenței faptei infracționale prevăzută la art. 324 alin. (3) lit. b) din Codul penal și clasarea cauzei penale nr. 2016978168, din motivul inexistenței vreunei fapte infracționale.

57. Analizând conținutul informației eliberate de Procuratura Anticorupție din 07 august 2020 sub nr. 8226 privind lipsa de statut procesual al reclamantului pe capătul de învinuire în comiterea infracțiunii prevăzută la art. 3302 alin. (1) din Codul penal, conținutul ordonanței procurorului Victoria Furtună din 07 august 2020, privind scoaterea reclamantului de sub învinuire în comiterea infracțiunii prevăzută la art. 328 alin. (1) din Codul penal, în temeiul art. 275 alin. (3) din Codul de procedură penală, conținutul ordonanței Procurorului General din 02 aprilie 2021, privind modificarea ordonanței precitate din 07 aprilie 2020, în partea ce ține de temeiul de drept, și anume, substituirea art. 275 alin. (3) din Codul de procedură penală cu alin. (1), conținutul ordonanței din 22 aprilie 2021 (de scoatere de sub învinuire a reclamantului în comiterea infracțiunii prevăzută la art. 324 alin. (3) lit. b) din Codul penal și clasarea cauzei penale nr. 2016978168), reclamantul a ajuns la concluzia că statul prin organele sale de drept a admis violarea flagrantă a principiilor fundamentale ale drepturilor omului.

58. Reclamantul se referă în acest context la: prezumția nevinovăției; dreptul la un proces echitabil; dreptul la apărare; punerea ilegală și nemotivată sub învinuire în comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 324 și art. 328 din Codul penal, iar în raport cu infracțiunea prevăzută la art. 330² alin. (1) din Codul penal, deși nu a fost pus oficial sub acuzare, a suferit toate consecințele unei astfel de acuzări, conținutul ordonanței fiind temei indicat în toate actele de aplicare a sechestrelor de procurorul Victoria Furtună față de reclamant și rudele sale; au fost aplicate abuziv măsurile de constrângere și limitare a drepturilor patrimoniale (aplicarea sechestrelor pe bunurile imobile, mobile și mijloace financiare); au fost efectuate percheziții la domiciliile părinților și rudelor reclamantului; soția reclamantului a fost supusă percheziției corporale; reclamantul a fost anunțat în căutare la nivel național și internațional prin intermediul Interpol; plasat în arest preventiv; arest la domiciliu; plasat sub control judiciar cu limitarea deplasării sale; a fost supus unui tratament inuman și degradant din partea reprezentanților Centrului Național Anticorupție și Procuraturii Anticorupție și unei torturi psihologice în perioada anilor 2016-2021.

59. Din cauza informației prezentate de Procuratura Anticorupție și scurgerea ilegală a materialelor din cadrul cauzei penale, onoarea profesională și civică a reclamantului, demnitatea sa și a familiei au fost grav

și iremediabil afectate prin publicațiile calomnioase care au fost alimentate de Procuratura Anticorupție în goana sa după senzații și titluri glorioase.

60. În acest context, reclamantul a invocat legislația aplicabilă speței din care rezultă că statul răspunde patrimonial potrivit legii pentru prejudiciile cauzate prin erorile comise în procesele penale de organele de anchetă și instanțele judecătorești (Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998; art. 53 alin. (2) din Constituția RM) și a menționat că tragerea sa la răspundere penală reprezintă înaintarea acuzații penale indiferent de statutul procesual pe care l-a avut.

61. Reclamantul a menționat că, la caz, sunt aplicabile și normele de drept material din Codul civil referitor la repararea prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat, inclusiv art. art: 5§1, 6§2, 8§1 din Convenția Europeană.

62. Procurorul Victoria Furtună a pornit în privința reclamantului dosarul penal nr. 2016978168, conform semnelor infracțiuni prevăzută la art. 330² alin. (1) din Codul penal, iar ulterior a înaintat demersuri în judecată, prin care deliberat a indus în eroare instanța de judecată prin invocarea că reclamantul a comis infracțiunea de îmbogățire ilegală.

63. Urmărirea penală în privința sa a fost pornită în baza unei scrisori anonime și a raportului angajatului Centrului Național Anticorupție, deși legislația procesual-penală expres prevede modalitatea de pornire a urmăririi penale, printre care nu se regăsesc plângerile anonime.

64. Respectiv, a declarat că procurorii au fabricat acuzarea adusă reclamantului, iar acest fapt a permis în aceeași zi aplicarea față de dânsul a măsurilor operative de investigație de angajații Centrului Național Anticorupție.

65. Urmare demersului fără suport probatoriu, cu motiv de eventuală asigurare a acțiunii și confiscare specială/extinsă, instanța de judecată, fiind indusă în eroare de procurorul Victoria Furtună, prin invocarea celor pretinse, a aplicat abuziv în anul 2016 sechestrul pe bunurile și mijloacele financiare indicate supra.

66. De la aplicarea sechestrelor (30 decembrie 2016) până la anularea măsurilor asigurătorii au trecut mai mult de 4 ani, iar procurorul deliberat a omis audierea proprietarilor de drept al bunurilor vizate, deși aceștia au formulat mai multe cereri de audiere în calitate de martor și anexarea la materialele cauzei a înscrisurilor și probelor ce atestă caracterul legal de dobândire a bunurilor.

67. Reclamantul a reiterat că procurorii au respins toate cererile legitime ale proprietarilor, sfidând în acest fel dreptul la un proces echitabil al părților și dreptul la proprietatea privată, inclusiv a celor vizați de acțiunile procurorului.

68. Mai mult, nici o persoană vizată de sechestrele aplicate nu are și nici nu a avut vreun statut procesual pe dosar (bănuț, învinuit sau inculpat, nici chiar martor), aspect care cert dă o tentă abuzivă și ilegală asupra temeiului de aplicare a sechestrelor.

69. Astfel, deținerea acestor bunuri prin intermediul unor terțe persoane nu a fost probată de organul de urmărire penală, a fost pur declarativă, a avut un alt scop decât stabilirea adevărului și nu a fost pertinentă cauzei penale.

70. Îmbogățirea ilicită este o infracțiune prevăzută la art. 330² din Codul penal, introdusă prin Legea nr. 326 din 23 decembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial nr. 47-48 din 25 februarie 2014, respectiv a intrat în vigoare la acea dată.

71. Este relevant în cazul fiecărui bun în parte, pe care le menționează organul de urmărire penală, data la care au fost achiziționate (și nu transmise în posesie gratuit) de proprietar, or, cu excepția imobilului achiziționat de Svetlana Aksan, această dată este anterioară datei intrării în vigoare a Legii nr. 326, prin care a fost introdusă infracțiunea de îmbogățire ilicită în Codul penal.

72. Reclamantul a reținut că învinuirea de îmbogățire ilicită formulată de procurorul Victoria Furtună este întemeiată pe o declarație anonimă și presupune acțiuni ce datează anterior intrării în vigoare a Legii nr. 326, fapt prin care s-a încălcat principiul legalității prevăzut de art. 22 din Constituția RM, care stabilește că nimeni nu va fi condamnat pentru acțiuni sau omisiuni care în momentul comiterii nu constituiau un act delictuos. Toate acestea probează că declarația anonimă apărută ca printr-un miracol la Procuratura Anticorupție în vara anului 2016, a servit ca sesizare pentru procurorii anticorupție privind pretinsa activitate infracțională desfășurată de reclamant pe când activa în calitate de ofițer de investigații în cadrul IGP al MAI.

73. Astfel, motivul inițierii procesului penal în privința sa nu a fost o consecință firească a informațiilor pe care organele de drept le primesc prin plângere, denunț sau orice alte mijloace prevăzute în Codul de procedură penală. Această declarație anonimă a reprezentat concretizarea intenției evidente a procurorilor anticorupție, intenție la care au aderat angajații Centrului Național Anticorupție, de a duce în planul realității obiective o ficțiune de natură a face posibilă tragerea la răspundere penală a unei persoane despre care ei însuși aveau cunoștință că este nevinovată, încălcând

astfel normele procedural penale de strângere a probelor care să dovedească existența infracțiunii și stabilirea răspunderii penale în sarcina persoanei vinovate de comiterea infracțiunii. Contrar rolului organelor judiciare definit în Codul de procedură penală, procurorii anticorupție au fixat de la bun început persoana împotriva căreia urmau să deruleze activități de investigare, atribuind reclamantului rolul de persoană vinovată în comiterea infracțiunii înaintate, de strângerea probelor necesare cu privire la existența acestor infracțiuni, chiar preconstituind astfel de probe, situație care rezultă din actele procesuale întocmite de procurorii anticorupție imediat după parvenirea declarației anonime, fiind urmărit scopul de a crea o aparență licite care să permită învinuirea injustă a persoanei despre care se cunoștea că nu este vinovată.

74. Reclamantul a constatat inacțiunea și atitudinea părtinitoare a procurorului, respectiv a înaintat o plângere în adresa judecătorului de instrucție privind inacțiunea organului de urmărire penală și violarea dreptului la un proces echitabil, iar reprezentantul Procuraturii Anticorupție, în cadrul ședinței a prezentat un răspuns oferit de procurorul de caz, prin care reclamantul era informat că pe capătul de învinuire în comiterea infracțiunii prevăzută la art. 330² alin. (1) din Codul penal, nu are nici un statut procesual, nefiind bănuit și nici învinuit.

75. Astfel, timp de peste 4 ani, nu a fost informat despre lipsa statutului procesual pe capătul de acuzare dat, iar toate sechestrile care au fost aplicate, au fost motivate eronat și declarativ. Nici într-o fază a urmăririi penale procurorul nu a admis în fața reclamantului, a judecătorului de instrucție sau a instanței de apel în cazul examinării recursurilor, că reclamantul nu este bănuit/învinuit pe acest capăt de acuzare. Toate acțiunile procurorului lăsau să pară certitudinea acuzării, fapt ce a determinat deseori adoptarea unor hotărâri/decizii motivate eronat și respectiv violarea drepturilor și libertăților reclamantului.

76. În acest sens art. 6 din Convenția Europeană garantează dreptul la un proces echitabil și că orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită și că dreptul la apărare constă în totalitatea prerogativelor, facultăților și posibilităților de care, potrivit legii, dispun justițiabilii pentru a-și apăra interesele, drept prevăzut expres la art. 26 din Constituția RM și la art. 6, par. 3, lit. c) din Convenția Europeană.

77. Cu titlu de referință decizia Curții Supreme de Justiție din 22 februarie 2019, prin care s-a examinat recursul în interesul legii, în care instanța a atras atenția asupra hotărârii Curții Constituționale nr. 26 din 23 noiembrie 2010,

privind excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 63 alin. (6) din Codul de procedură penală, din care rezultă că în sensul normelor constituționale, recunoașterea calității de bănuït se aplică în interesul persoanei pentru apărarea sa, persoana dobândind astfel drepturi suplimentare reglementate la art. 64 din Codul de procedură penală.

78. Potrivit jurisprudenței Curții Europene, la interpretarea noțiunii de acuzație în materie penală, dobândirea calității de bănuït intervine ex lege atunci când sunt îndeplinite condițiile care impun organului judiciar să constate existența unei acuzații în materie penală, să dispună efectuarea în continuare a urmăririi penale față de suspect și să-i aducă la cunoștință drepturile.

79. Însă, deși nu a fost pus oficial sub acuzaare în comiterea infracțiunii prevăzută la art. 330² alin. (1) din Codul penal, totuși a suportat grav toate consecințele unei astfel de acuzaări ilegale, prin limitarea nejustificată și abuzivă a drepturilor și libertăților sale și terțelor persoane, bunurile fiind sechestrate (în ordonanță fiind expres indicate acuzaările și bănuïelile aduse).

80. Totodată, deși de facto avea acest statut, de jure nu i-a fost asigurat nici un drept prevăzut la art. 63 și art. 64 din Codul de procedură penală.

81. În lipsa unei bănuïeli și învinuiri aduse lui Vladislav Corcodel în comiterea infracțiunii prevăzută la art. 330² alin. (1) din Codul penal, procurorul a încălcat flagrant drepturile și libertățile sale, și anume, dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare, prezumția nevinovăției, dreptul la proprietate etc.

82. La 07 august 2020, prin scrisoarea nr. 8226, a fost informat că față de el nu a fost emis vreun act procesual prin care să fie pus sub bănuïală sau învinuire în comiterea infracțiunii prevăzută la art. 330² alin. (1) din Codul penal.

83. Astfel, procurorul de caz a recunoscut că timp de 4 ani, Vladislav Corcodel și membrii familiei sale au fost persecutați și au suportat consecințe de ordin restrictiv (sechestre neîntemeiate, percheziții, intimidări etc), deși nu a avut vreun statut procesual pe capătul dat de acuzaare, iar procurorul nu a acumulat probe în acest răstimp.

84. Această atitudine a cauzat atât lui Vladislav Corcodel, membrilor familiei și rudelor sale apropiate suferințe morale nejustificate care pot fi doar relativ compensate material.

85. Respectiv, acțiunile ilegale, abuzive și discriminatorii întreprinse pe parcursul a 4 ani în privința sa, analizate și apreciate în ansamblu, probează provocarea de suferințe psihice cu scopul de a-l pedepsi pentru acțiunile

legale întreprinse în cadrul cauzelor penale de rezonanță instrumentate nemijlocit de Vladislav Corcodel la nivel național și european (cauza penală nr. 2013420327) și în scopul de a exercita presiune psihologică asupra lui și membrilor familiei.

86. Referitor la comiterea infracțiunii prevăzută la art. 324 alin. (3) din Codul penal, la 01 decembrie 2016, procurorul Victoria Furtună a pornit dosarul penal nr. 2016978258, ulterior conexat la dosarul nr. 2016978168, conform semnelor infracțiunii prevăzută la art. 330² alin. (1) din Codul penal, iar la 21 decembrie 2016 a emis ordonanța de punere sub învinuire a lui Vladislav Corcodel, încriminându-i comiterea infracțiunii prevăzută la art. 324 alin. (3), lit. b) din Codul penal.

87. Consideră că a realizat în deplină măsură caracterul criminal și de comandă a acțiunilor care erau îndreptate față de el de procurorii compromiși, precum și caracterul fabricat de învinuire aduse lui.

88. În acest sens, având temeri rezonabile cu privire la siguranța sa, a vieții și sănătății sale și pentru a evita orice pârghie de influență supra sa prin intermediul membrilor familiei și rudelor apropiate, a decis să nu să se prezinte la organul de urmărire penală care acționa la indicația unor persoane influente din fostul politic național, care acordau protecție grupărilor criminale transfrontaliere specializate în contrabandă cu produse de tutungerie și spălare de bani. Astfel, singurul scop urmărit de Procuratura Anticorupție a fost de a pune sub învinuire o persoană nevinovată și a trece la tăcere a sa.

89. Așadar, conștientizând pericolul care plana supra sa și familiei, a decis inițial să nu să se prezinte la organul de urmărire penală, iar la solicitarea procurorului Victoria Furtună a fost emis mandat de arest pe numele sau.

90. Ulterior, în ordonanța din 22 aprilie 2021, procurorul de caz a demonstrat cu lux de amănunte că martorul Adrian Potorac a acționat ca agent provocator încercând insistent mai multe ori prin diferite modalități ilegale să determine pe Vladislav Corcodel să participe în acțiuni de corupție. Ordonanța de pornire a cauzei penale s-a emis la 01 decembrie 2016, iar la 02 decembrie 2016 a fost dispusă deja măsura de interceptare și înregistrare a comunicărilor și imaginilor în privința sa, iar la 15 decembrie 2016 Adrian Potorac l-a contactat insistent de mai multe ori la numărul de telefon mobil și a solicitat o întrevedere iminentă, iar în cadrul întrevederii a încercat să îl determine în acte de corupție.

91. Comportamentul lui Adrian Potorac în cadrul urmăririi penale a fost dirijat și ghidat de procurorii anticorupție cu scopul provocării comiterii infracțiunii prin determinarea voinței reclamantului, deși aceste metode sunt

interzise de normele procesul penale și de standardele de protecție în domeniul drepturilor omului.

92. Conform standardelor din jurisprudența Curții Europene, acțiunile agenților provocatori se asimilează cu instigarea infracțiunii, ceea ce este o acțiune inadmisibilă, instigarea are loc acolo unde lucrurile nu se limitează la cercetarea acțiunilor ilegale de o manieră esențialmente pasivă, ci se exercită o influență asupra subiectului în vederea comiterii unei fapte sancționabile, care altfel, nu ar fi fost comisă (Pareniuc vs Moldova, 38; Texeira de Castro vs Portugalia, 38).

93. Anume acest gen de comportament a fost în acțiunile lui Adrian Potorac, care a fost dirijat și ghidat de procurorii anticorupție, apelându-l insistent la telefonul mobil pentru a organiza o întrevedere, în cadrul căreia i-a vorbit despre estorcarea sumelor bănești din partea lui Maxim Guzic și Octavian Busuioc, insistând și provocând pe reclamant să se implice în aceste fapte de corupție.

94. Cu privire la astfel de metode de investigație s-a expus și Curtea Constituțională în hotărârea nr. 7 din 16 aprilie 2015, pentru controlul constituționalității unor prevederi din Legea nr. 325 din 23 decembrie 2013, privind testarea integrității profesionale, indicând principiile dictatoare cu privire la implicarea agenților sub acoperire la pct. 69, 70 (implicarea unui agent sub acoperire impune existența unor motive prealabile întemeiate pentru a se lămurii că perioada vizată este implicată într-o activitate criminală similară sau a comis un act criminal celui comis anterior; autorizarea activității unui agent sub acoperire trebuie să fie legală din punct de vedere formal; o simplă decizie administrativă în care nu sunt prezentate informații complete cu privire la raportul și motivele aplicării unei astfel de metode nu este suficientă; scopul implicării unui agent sub acoperire, acesta poate fi implicat (doar) pentru a se alătura unei cercetări penale în curs de desfășurare, el trebuie să se abțină de la instigarea persoanei vizate la comiterea unui act criminal (agent provocator); de exemplu prin oferirea „insistentă” a unei sume de bani în scopul comiterii unei infracțiuni).

95. Astfel, potrivit jurisprudenței Curții Europene, interesul public nu poate justifica utilizarea de către instanțe a probelor obținute ca rezultat al instigării, întrucât acest fapt ar expune agentul public riscului de a fi privat în mod definitiv de un proces echitabil chiar de la început.

96. Principiile menționate de Curtea Europeană se regăsesc și la art. 94 din Codul de procedură penală, astfel participarea lui Adrian Potorac ca agent provocator al organului de urmărire penală, cu scopul de a-l determina pe Vladislav Corcodel într-o schemă infracțională de corupție concepută și

dirijată de la bun început de procurorii anticorupție și angajații Centrului Național Anticorupție, rezultă că anume acești angajați au încălcat dreptul său la un proces echitabil în sensul art. 6 din Convenția Europeană.

97. Mai mult, dacă urmărirea penală care viza pe Adrian Potorac pentru infracțiunea de contrabandă a fost încetată, urmează a fi luat în considerare că acesta a obținut prin participarea sa în calitate de agent provocator avantaje ilegale legate de soluționarea cauzei penale în care era investigat.

98. Astfel, procurorii anticorupție în complicitate cu angajații Centrului Național Anticorupție prin activitatea desfășurată, prin ordine și dispoziții ilegale, au acționat coordonat în scopul: cercetării abuzive, represiunii, hărțuirii, torturii psihologice, determinării martorilor la declarații mincinoase, provocării și instigării în comiterea de infracțiuni, inducerii în eroare a organelor judiciare, uzului de fals, punerii ilegale sub învinuire, divulgării datelor urmăririi penale, încălcării inviolabilității vieții personale a lui Vladislav Cocodel, coruperii pasivă, abuzului în serviciu, protecției membrilor nucleelor criminale specializate în contrabandă și spălare de bani, supunerii unui tratament degradant și inuman asimilat torturii psihologice – infracțiuni care au fost intenționat trecute cu vederea în procesul instrumentării cauzei penale sus menționate (infracțiuni grave prevăzute la art. 315, 177, 248, 312, 325, 324, 328 din Codul penal), nemijlocit de cei care au participat și acționat la fabricarea cauzei penale în privința sa.

99. Pentru a crea aparența legalității procesului penal și a inexistenței vreunei conduite abuzive, pe care le-au urmărit procurorii anticorupție în mod ilegal, ultimii au recurs la aceste proceduri ilicite pentru a-l constrânge, astfel ticluind un întreg scenariu criminal împotriva unei persoane nevinovate

100. A reiterat Vladislav Corcodel că nu a pretins și nu a primit mijloace financiare de la martorul denunțator Adrian Potorac, fapt confirmat chiar de acesta în cadrul confruntării dintre ei ce a avut loc la 26 decembrie 2019. Acest aspect, anume caracterul de fabricare și manipulare utilizat de procurorul Victoria Furtună, denotă caracterul formal și declarativ al ordonanței de pornire a urmăririi penale și înaintării învinuirii în comiterea infracțiunii prevăzută la art. 324 alin. (3) din Codul penal, în care expres se indică faptul că Vladislav Corcodel a pretins și primit bani de la Adrian Potorac, dar în realitate se atestă contrariul, deoarece nu a pretins și nu a primit mijloace financiare de la Adrian Potorac, nu a instigat și nu a dat careva indicații lui Maxim Guzic și Octavian Busuioc în vederea estorcării de bani, nu a condus urmărirea penală și nu a fost factor de decizie în grupul de lucru care investiga infracțiunile comise de Adrian Potorac și respectiv nu

avea posibilitate reală sau iluzorie să influențeze mersul anchetei, fapt confirmat de Maxim Guzik. Scopul prin care Vladislav Corcodel a fost implicat ilegal în cauza penală dată, punerea ilegală sub învinuire și fabricarea acuzării, a fost reducerea sa la tăcere în legătură cu activitățile profesionale la nivel național și european derulate în cauzele respective

101. Acțiunile procurorului Victoria Furtună de a pune în mișcare acțiunea penală în anul 2016, organizând urmăriri vizuale, interceptări, percheziții la domiciliul lui Vladislav Corcodel, părinților și rudelor apropiate, inclusiv percheziții corporale soției sale, ulterior aplicarea sechestrelor pe bunurile mobile și imobile a rudelor și cunoștințelor apropiate, dispunerea măsurii arestării preventive și alte activități de intimidare față de persoane despre care cei care au inițiat urmărirea penală știau că sunt nevinovate, sunt acte procesuale deosebit de periculoase pentru activitatea de înfăptuire a justiției, pentru că supun persoana nevinovată la represiune.

102. Referitor la comiterea infracțiunii prevăzută la art. 328 alin. (1) din Codul penal, urmărirea penală în cauza nr. 2017978047 (ulterior conexată la cauza penală nr. 2016978168), a fost începută la 14 februarie 2017, în temeiul unei bănuieli rezonabile privind comiterea acestei infracțiuni, în care s-a imputat lui Vladislav Corcodel că activând în calitate de Șef al Secției nr. 2 al Direcției nr. 3 al Inspectoratului Național de Investigații al IGP al MAI, în mai 2015, urmând scopul afirmării profesionale exagerate, evitând expunerea sa personală, intuind neveridicitatea informațiilor deținute, folosindu-se de faptul că ofițerul superior de investigație al Secției nr. 10 a Direcției nr. 5 al INI al IGP, căpitan de poliție Vitalie Lozovan, la acel moment era coleg inferior organizațional și funcțional, precum și de faptul că Vitalie Lozovan manifesta dorința exagerată de manifestare, însă fără experiență necesară, i-a furnizat lui Vitalie Lozovan informații aferente componenței și algoritmului de funcționare a unei grupări criminale care se îndeletnicea cu transportul internațional ilegal de droguri, inclusiv l-a ghidat și încurajat pe Vitalie Lozovan să mimeze derularea activităților de verificare a informației operative fără a efectua acțiuni de verificare propriu zise, a formulat mai multe rapoarte scrise și a raportat verbal ofițerului de urmărire penală și procurorului de caz date eronate, pentru ca în urma măsurilor speciale de investigație desfășurate a fost stabilit faptul că grupul infracțional înființat practică traficul de droguri o perioadă îndelungată și că din grupare fac parte mai mulți membri. Toate aceste acțiuni (documentarea, reținerea, scoaterea de sub învinuire) efectuate de ofițerul de urmărire penală și procurorul de caz au fost imputate lui Vladislav Corcodel, și anume, că în urma acțiunilor ilegale au fost supuse măsurii speciale de investigație și

preventive privative de libertate mai multe persoane, implicarea cărora în pregătirea sau comiterea unor acțiuni infracționale nu a fost stabilită. La 02 martie 2017, fiind recunoscut în calitate de bănuit în comiterea infracțiunii prevăzută la art. 328 alin. (3) lit. d) din Codul penal, Vitalie Lozovan a precizat că la mijlocul lunii martie 2016 a avut o discuție cu Vladislav Corcodel care la acel moment era șef de secție în cadrul INI și care i-a comunicat că documentează o grupare criminală implicată în contrabandă cu țigări care deține mai multe rutiere ce efectuează rute Anglia-Moldova și transportă pasageri și colete. Pe parcursul anilor 2017-2020, Vladislav Corcodel și apărătorul său au înaintat multiple cereri de efectuare a confruntării și/sau audierii suplimentare a lui Vitalie Lozovan în vederea elucidării tuturor capetelor de învinuire ce-i erau aduse, au solicitat ridicarea din cadrul subdiviziunilor specializate ale IGP informațiile privind atribuțiile de serviciu ale sale în subdiviziunile și funcțiile în care a activat, au solicitat audierea angajaților din cadrul Inspectoratului Național de Investigații și procurorilor din cadrul Procuraturii Chișinău (oficiul Ciocana) în vederea stabilirii rolului și activității sale în raport cu dosarul unde se pretinde că l-a influențat pe Vitalie Lozovan.

103. Ca și în cazurile precedente, urmând un scop bine determinat, și anume, de a distruge psihologic și a-l reduce la tăcere, procurorii au ignorat solicitările perfect legale și au continuat în gestionarea dosarului fabricat.

104. Cu toate acestea, fără a efectua acțiuni procesuale, procurorul Victoria Furtună, la 07 august 2020, l-a scos de sub urmărire penală, fiind indicat ca temei de drept art. 275 pct. 3 din Codul de procedură penală (fapta nu întrunește elementele infracțiunii).

105. Acest act procesual, demonstrează repetat gradul de ipocrizie și incompetență de care a dat dovadă organul de urmărire penală în persoana procurorului anticorupție, care a scos de sub învinuire pe Vladislav Corcodel fără a efectua acte procedurale de constatare a existenței sau inexistenței infracțiunii.

106. În urma controlului ierarhic superior, Procurorul General, la 02 aprilie 2021, a emis ordonanța de modificare a temeiului de drept indicat în ordonanța procurorului Victoria Furtună privind scoaterea de sub învinuire a lui Vladislav Corcodel în comiterea infracțiunii prevăzută la art. 328 alin. (1) din Codul penal, cu substituirea art. 275 alin. (3) din Codul de procedură penală (fapta nu întrunește elementele infracțiunii), cu alin. (1) (nu există faptul infracțiunii).

107. Referitor la încălcarea demnității și onoarei profesionale a sa, prin publicarea în surse mass-media a informațiilor și scurgerilor admise de

procurorii anticorupție din materialele cauzei penale nr. 2016978168, a informațiilor calomnioase și eronate cu privire la învinuire nefondate aduse, pe site-ul de știri www.deschide.md, administrat de SRL „Open”, au fost publicate 4 articole ce vizau informații difuzate în legătură cu desfășurarea acțiunilor procesuale în cauza penală în care era vizat Vladislav Corcodel. Aceste informații vizează viața sa privată și a membrilor familiei, fotografiile efectuate în cadrul perchezițiilor, informații privind date cu caracter personal ale sale și informații denaturate din cadrul anchetei desfășurate în privința sa.

108. Autorul, data, titlul și link-urile la care au fost publicate aceste articole: 1. poze și informații divulgate din cadrul percheziției desfășurate la domiciliul lui Vladislav Corcodel la 27 decembrie 2016 (<http://deschide.md/ro/stiri/social/5258/FOTOCe-au-g%C4%83sit-procurorii-la-un-s%C4%83rac-%C5%9Fefule%C5%A3-de-la-MAI-MAC-ceasuri-Louis-Vuitton-aur-%C5%9Fi-diamante.htm>); 2. poze și informații divulgate din cadrul percheziției celulelor metalice de la BC „Victoriabank” SA din 21 decembrie 2016 (<http://deschide.md/ro/stiri/social/4815/FOTO--Procurorii-au-g%C4%83sit-%C3%AEnc%C4%83-UN-SAFEU-PLIN-cu-BANI-a-%C5%9Fefule%C5%A3ului-de-la-DIF-dat-%C3%AEnc%C4%83utare.htm>); 3. poze și informații divulgate la 19 decembrie 2016 (<http://deschide.md/ro/stiri/social/4691/EXCLUSIV-FQTQ--Cine-sunt-ofi%C5%A3erii-de-la-Vam%C4%83-%C5%9Fi-MAI-prin%C5%9Fi-%C3%AEn-flagrant-cu-mit%C4%83-de-50000-%E2%82%AC.htm>).

109. Ulterior, informațiile publicate pe site-ul www.deschide.md au fost preluate de alte surse mass-media, la care au avut acces nelimitat alte surse referitor la informațiile colectate în cadrul perchezițiilor, și anume, înregistrări video și foto, informații despre obiectele ridicate în cadrul perchezițiilor.

110. În urma perchezițiilor efectuate la domiciliul său, au fost publicate în presă imagini cu obiecte de uz personal ale membrilor familiei, care nu au nici o legătură cu cauza penală desfășurată.

111. În urma percheziției din 21 decembrie 2016, la BC „Victoriabank” SA, au fost publicate fotografiile cu înscrisurile de mână ale lui Vladislav Corcodel și semnăturile acestuia pe actele de serviciu și pe o cerere de demisie.

112. În materialul publicat la 19 decembrie 2016, s-a indicat că ordonanța de reținere a lui Vladislav Corcodel, data nașterii, adresa, numărul cauzei penale, mențiunea modelului și numărului de înregistrare a autoturismului.

113. Prin informațiile difuzate pe site-ul www.deschide.md și în articolele care au fost preluate de mai multe surse mass-media și mediatizate pe larg, s-a încălcat dreptul său la viața privată (art. 28 din Constituția RM), fiind publicate fotografii din cadrul percheziției de la domiciliu (articol publicat pe site la 30 decembrie 2016). Totodată, informațiile publicate au violat dreptul la prezumția nevinovăției a lui Vladislav Corcodel garantat la art. 21 din Constituția RM, inclusiv au lezat onoarea, demnitatea și reputația profesională a sa, conținând informații false și aducându-i prejudiciu imaginii publice cu încălcarea art. 16 din Codul civil.

114. La caz art. 212 din Codul de procedură penală (urmărirea penală poartă un caracter confidențial (materialele urmăririi penale nu pot fi date publicității decât cu autorizația persoanei care efectuează urmărirea penală și numai în măsura în care ea consideră că aceasta este posibil, cu respectarea prezumției de nevinovăție, și ca să nu fie afectate interesele altor persoane și ale desfășurării urmăririi penale) și art. 315 din Codul penal, (divulgarea datelor urmăririi penale contrar interdicției persoanelor care efectuează urmărirea penală se pedepsește cu amendă sau cu muncă neremunerată în folosul comunității. Divulgarea intenționată a datelor urmăririi penale de persoana care efectuează urmărirea penală sau de persoana abilitată cu controlul asupra desfășurării urmăririi penale, dacă această acțiune a cauzat daune morale sau materiale bănuیتului, învinuitului, martorului, părții vătămate sau reprezentanților acestora ori dacă l-a făcut pe vinovat să se eschiveze de la răspundere, se pedepsește cu amendă, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani).

115. În acest context, prin punerea la dispoziție în mass-media a materialelor din cauza penală, procurorul care a instrumentat urmărirea penală, alți procurori anticorupție și Centrul Național Anticorupție au încălcat art. 212 din Codul de procedură penală și au comis o infracțiune prevăzută la art. 315 din Codul penal.

116. Reclamantul a reiterat că i-a fost încălcat dreptul la viața privată, dreptul la prezumția nevinovăției, inclusiv lezată grav onoarea și demnitatea profesională de ofițer de carieră cu gradul de colonel, care pe tot parcursul activității sale timp de 22 ani în cadrul IGP al MAI nu a fost sancționat disciplinar, a fost promovat în grad și funcție pentru rezultatele prodigioase în activitatea de combatere a criminalității organizate transfrontaliere, contrabandei de țigări și spălări de bani, la nivel național și european. A fost membru în grupurile de lucru și reprezentant permanent al RM pe lângă organizațiile internaționale și europene antifraudă: Eurojust (Agenția Uniunii Europene pentru cooperare în materie de justiție penală între

agențiile statelor membre, Haga/Olanda); OLA (Comisia Europeană-Europa, Oficiul european de luptă antifraudă, Bruxelles/Belgia); Selec (Centrul sud-est european de aplicare a legii, București/România); Eubam (Misiunea Uniunii Europene de asistență la frontieră în Moldova și Ucraina, Odessa/Ucraina); Interpol; Europol; membru în cadrul echipelor comune de investigații (ECI-JIT) cu nouă state europene (România, Bulgaria, Grecia, Italia, Marea Britanic, Letonia, Lituania, Spania, Polonia).

117. A avut o reputație ireproșabilă în rândul colegilor de lucru și conducerii, înalt apreciat de reprezentanții altor state, fiind decorat cu semne distincte de recunoștință pentru aportul său în lupta cu criminalitatea.

118. Însă, publicarea unor articole calomnioase și manipulative, întemeiate pe informații și poze puse la dispoziție de Procuratura Anticorupție, a avut un impact enorm asupra reputației sale profesionale. Din acea perioadă, colegii și partenerii din străinătate nu mai comunică cu dânsul, fiind influențați de articolele denigratoare, manipulative și calomnioase, în care este prezentat ca un criminal și infractor care și-a agonisit averi prin crime și abuzuri.

119. Prin ordonanța din 22 aprilie 2021, a devenit victima unei răfuielei din partea grupărilor criminale pe care le investiga, care prin intermediul unor procurori din Procuratura Anticorupție i-au fabricat dosare penale, l-au supus unor măsuri de constrângere (urmărire, interceptare, arest, anunțare în căutare, percheziții, sechestre etc.) prin care abuziv și nejustificat i-au fost încălcate libertățile fundamentale ale drepturilor omului, respectiv se atestă infracțiuni comise împotriva sa.

120. Măsurile de constrângere și acțiunile ilegale la care a fost supus abuziv și nemotivat și anume: supunerea unor măsuri operative de investigație din partea angajaților CNA și Direcției Operative din cadrul IGP al MAI (urmărirea vizuală și documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice, precum și localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziționare GPS); emiterea încheierii și mandatului de arest preventiv din 22 decembrie 2016; anunțarea în căutare națională și internațională din 26 decembrie 2016, în scop de arest și extrădare; emiterea încheierii și mandatului de efectuare a percheziției la domiciliul lui Vladislav Corcodel din 22 decembrie 2016; emiterea încheierii și mandatului de efectuare repetată a percheziției la domiciliul său din 27 decembrie 2016; emiterea încheierii și mandatului de aplicare a sechestrului pe bunurile sale și a rudelor din 30 decembrie 2016; emiterea încheierii și mandatului de aplicare a sechestrului pe mijloace financiare din 08 iunie 2017; ordonanța din 30 septembrie 2016, privind pornirea urmăririi penale în comiterea infracțiunii

prevăzută la art. 330² alin. (1) din Codul penal (în care este expres indicat faptul comiterii de Vladislav Corcodel a acestei infracțiuni și care a servit ulterior temei pentru aplicarea tuturor sechestrelor); ordonanța din 21 decembrie 2016, privind punerea sub învinuire în comiterea infracțiunii prevăzută la art. 324 alin. (3) din Codul penal, sub învinuire 4 ani, 4 luni, 3 zile (1583 zile); ordonanța din 05 octombrie 2017, privind punerea sub învinuire în comiterea infracțiunii prevăzută la art. 328 alin. (1) din Codul penal, sub învinuire 3 ani, 10 luni, 2 zile (1036 zile); reținerea și plasarea în arest la 18 decembrie 2019 până la 16 ianuarie 2020; aplicarea măsurii preventive arest la domiciliu din 17 ianuarie 2020 până la 16 februarie 2020; aplicarea măsurii preventive liberare provizorie sub control judiciar din 14 februarie 2020 până la 15 martie 2020, cu obligarea de a nu părăsi localitatea unde își are domiciliul.

121. Referitor la cheltuielile de judecată suportate în toată perioada aflării sale sub acuzare în dosarul penal nr. 2016978168, a menționat că din momentul efectuării percheziției la domiciliul său din 27 decembrie 2016, avocatul Anatolie Hotineanu a fost contractat pentru acordarea asistenței juridice, în acest sens fiind semnat contractul de asistență juridică nr. 97-CA/16 din 27 decembrie 2016.

122. Din momentul preluării cauzei, avocatul a participat la cinci acțiuni procesuale (percheziția bunurilor imobile), a depus peste 18 cereri în adresa Procuraturii Anticorupție și Procuraturii Generale, a depus peste 23 plângeri în adresa Procuraturii Anticorupție și Procuraturii Generale, a participat la peste 38 ședințe de judecată la Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana și Curtea de Apel Chișinău, a întocmit 14 plângeri în ordinea art. 2991 din Codul de procedură penală pe numele procurorului ierarhic superior, a întocmit 17 plângeri în ordinea art. 313 din Codul de procedură penală pe numele judecătorului de instrucție, a întocmit 7 cereri de recurs la Curtea de Apel Chișinău și alte acțiuni inerente asistenței juridice.

123. Potrivit pct. 2.2. din contractul de asistență juridică nr. 97- CA/16 din 27 decembrie 2016, clientul achită avocatului onorariul în dependență de volumul de lucru efectuat, în baza actului de predare-primire a lucrărilor și bonului de încasare a numerarului/facturii fiscale.

124. Dat fiind faptul că la 22 aprilie 2021, prin ordonanță a fost dispusă scoaterea de sub urmărire penală a lui Vladislav Corcodel din motivul inexistenței faptei infracționale prevăzută la art. 324 alin. (3) lit. b) din Codul penal și clasarea cauzei penale nr. 2016978168, din motivul inexistenței vreunei fapte infracționale, avocatul a finalizat activitatea sa în interesele clientului, fiind emis Raportul de activitate al acțiunilor procesuale efectuate,

cu estimarea onorariului pentru volumul efectuat în mărime de 100 000 lei. Dat fiind faptul că quantumul mediu lunar al serviciilor prestate pentru perioada de 4 ani și 4 luni constituie în mediu 1923 lei, a considerat rezonabil și întemeiat onorariul calculat și a acceptat achitarea integrală, în acest sens fiind eliberat bon de încasare a numerarului nr. 25639530.

125. De asemenea, în perioada anului 2017, Vladislav Corcodel a beneficiat de asistență juridică în materie penală și internațională (cereri CEDO) din partea avocatului Veaceslav Țurcan, cu care a semnat contractul nr. 22-2017 la 05 august 2017, în temeiul căruia i-a achitat onorariul în mărime de 21 299 lei, reflectat în bonul de plată nr. 720923.

126. Astfel prejudiciul material suportat pentru acordarea asistenței juridice pe parcursul instrumentării cauzei penale nr. 2016978168, timp de 4 ani și 4 luni a constituit suma de 121 299 lei, confirmată prin acte justificative.

127. Referitor la repararea prejudiciului moral cauzat prin încălcarea dreptului la onoare, demnitatea și reputația profesională, Vladislav Corcodel a menționat că prin admiterea scurgerii intenționate de informații din cadrul dosarului penal în spațiul informațional, mai multe portaluri media au difuzat pe larg informații cu caracter personal și învinuirile calomnioase aduse. Aceste publicații au violat dreptul la viața privată, au lezat onoarea, demnitatea și reputația profesională a sa, cauzând prejudicii și au afectat grav și iremediabil imaginea publică, onoarea și demnitatea în rândul foștilor colegi din organele de drept din Republica Moldova și străinătate. Deși onoarea și demnitatea nu au echivalent bănesc, totuși pentru a remedia încălcarea drepturilor sale încălcate prin difuzarea informațiilor calomnioase, pretinde o compensare bănească în mărime de 300 000 lei.

128. Referitor la repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilegale admise de organul de urmărire penală (Procuratura Anticorupție, Centrul Național Anticorupție, IGP etc.), manifestate prin pornirea ilegală a urmăririi penale pentru comiterea infracțiunii prevăzută la art. 330² alin. (1) din Codul penal, în baza plângerii anonime ce a permis efectuarea măsurilor de filare și monitorizare, punerea ilegală sub învinuire în comiterea infracțiunii prevăzută la art. 324 alin. (3) (deosebit de gravă) și la art. 328 alin. (1) din Codul penal, efectuarea perchezițiilor la domiciliul lui Vladislav Corcodel, aplicarea abuzivă și nejustificată a sechestrelor pe bunurile și mijloace financiare, anunțarea în căutare națională și internațională, plasarea în arest preventiv și la domiciliu, aplicarea măsurilor de constrângere privind liberarea provizorie sub control judiciar și obligația de a nu părăsi localitatea, aflarea sub învinuire mai mult de 4 ani, a solicitat compensarea prejudiciului

moral în mărime de 500 000 lei, sumă care va putea relativ compensa suferințele și abuzurile la care a fost supus ilegal.

129. Reclamantul Vladislav Corcodel a solicitat încasa din bugetul de stat în beneficiul său a prejudiciul moral în mărime de 300 000 lei, pentru violarea dreptului la viața privată, lezarea demnității și onoarei profesionale; prejudiciul moral în mărime de 500 000 lei, pentru pornirea abuzivă și ilegală a urmăririi penale pe capătul de acuzare prevăzut la art. 330² alin. (1) din Codul penal; punerea ilegală sub urmărire penală pe capătul de acuzare prevăzut la art. 324 alin. (3) și art. 328 alin. (1) din Codul penal; ținerea sub învinuire o perioadă excesivă de 4 ani, 4 luni 3 zile; efectuarea nejustificată a perchezițiilor bunurilor mobile și imobile; aplicarea nejustificată și abuzivă a sechestrelor pe bunurile mobile, imobile și mijloace financiare; anunțarea nejustificată în căutare națională și internațională; aplicarea arestului preventiv, arestului la domiciliu și a măsurii preventive nepărăsirea localității; încasarea prejudiciului material în mărime de 121 299 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică acordată de avocați în cadrul urmăririi penale.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

130. Prin hotărârea din 28 februarie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Vladislav Corcodel.

S-a încasat din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Vladislav Corcodel prejudiciul moral în mărime de 500 000 lei și cheltuielile de asistență juridică suportate la examinarea cauzelor penale în mărime de 121 299 lei.

În rest, s-a respins acțiunea ca fiind neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

131. Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 03 martie 2023, Procuratura Generală a Republicii Moldova a declarat apel împotriva hotărârii din 28 februarie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care a solicitat admiterea acestuia, modificarea hotărârii primei instanțe, și anume, în partea ce se referă la cuantumul prejudiciului moral prin micșorarea acestuia de la 500 000 lei până la o sumă ce rezidă în criteriile de rezonabilitate și a prejudiciului material în dependență de gradul de complexitate și necesitatea cheltuielilor de asistență juridică la examinarea cauzelor penale.

132. La 27 martie 2023, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a declarat apel împotriva hotărârii din 28 februarie 2023 Judecătorei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea acestuia, cu titlu principal casarea hotărârii primei instanțe în partea ce ține de încasarea din bugetul de stat în beneficiul lui Vladislav Corcodel a prejudiciului material și a prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii. Cu titlu secundar, în cazul în care instanța de apel va decide necesitatea acordării în speță a despăgubirilor bănești, modificarea hotărârii instanței de fond, în partea ce ține de încasarea prejudiciului material și moral, în sensul diminuării sumei acordate, corespunzător sumelor acordate în cauze similare de către Curtea Europeană și instanțele judecătorești naționale.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

133. Prin decizia din 04 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-au admis apelurile declarate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Procuratura Generală a Republicii Moldova.

S-a modificat hotărârea din 28 februarie 2023 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vladislav Corcodel împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, procuraturii și instanțelor judecătorești, prin micșorarea cuantumului prejudiciului moral încasat de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Vladislav Corcodel de la suma de 500 000 lei la suma de 200 000 lei.

În rest, hotărârea din 28 februarie 2023 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru s-a menținut.

134. Pentru a decide astfel, reținând particularitățile și circumstanțele speței, instanța de apel a relevat că instanța de fond la examinarea cauzei a ținut cont de prevederile Legii nr. 1545-XII din 25 februarie 1998 care reglementează nu doar dreptul persoanei la repararea prejudiciului moral în urma acțiunilor ilicite ale organului de urmărire penală, dar și dreptul de a cere compensații pentru reabilitare în urma pornirii urmăririi penale și achitării persoanei în temeiul unei sentințe irevocabile, nefiind întrunite elementele infracțiunii.

135. În temeiul art. 66 alin. (2) pct. 34), art. 524, art. 525 alin. (1), (2), (3) din Codul de procedură penală, art. 2007 alin. (1) lit. a) din Codul civil se instituie obligația generală a statului de a repara persoanelor fizice

prejudiciul material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

136. Instanța de apel a reținut că contrar poziției Ministerului Justiției al Republicii Moldova și Procuraturii Generale, Vladislav Corcodel este în drept de a pretinde repararea prejudiciului cauzat în urma acțiunilor ilegale ale organelor de urmărire penală, procuraturii și instanțelor judecătorești, or ultimul a fost scos de sub urmărire penală în temeiul art. 284 din Codul de procedură penală, pe motiv că nu există faptul infracțiunii, ceea ce constituie un temei al reabilitării persoanei.

137. Instanța de apel a menționat că alegațiile Ministerul Justiției al Republicii Moldova și ale Procuraturii Generale, precum că pretențiile lui Vladislav Corcodel sunt neîntemeiate, în condițiile în care, ilegalitatea actului procedural nu a fost constatat și prevederile art. 3 și art. 6 din Legea nr. 1545 sunt indisolubile, or, deși nu a fost constatată ilegalitatea nici a unui act procedural ale organului de urmărire penală, totuși intentarea în privința lui Vladislav Corcodel a urmăririi penale pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art. 330² alin. (1), art. 324 alin. (3) și art. 328 alin. (1) din Codul penal, durata excesivă al învinuirii (mai mult de 4 ani), efectuarea nejustificată a percheziției, cu aplicarea nejustificată a sechestrelor pe bunurile și mijloace financiare pe care ultimul le-a indică în speță, autorizate de judecătorul de instrucție, anunțarea nejustificată în căutare națională și internațională, arestul preventiv în privința sa, aplicarea măsurii arestului la domiciliu și ulterior măsurii de control judiciar, cu constatarea ulterioară a unui temei de reabilitare, acordă dreptul la despăgubiri persoanei vătămate.

138. În situația enunțată s-a constatat cu certitudine faptul că, în privința lui Vladislav Corcodel, au fost aplicate măsuri procesuale sub forma arestului preventiv, arestului la domiciliu și ulterior măsurii de control judiciar, având calitate de bănuit și apoi învinuit în cadrul cauzei penale, pornită în baza unor probe acumulate de organul de urmărire penală, cu scoaterea ulterioară de sub urmărire penală, pe motiv că nu există faptul infracțiunii.

139. Astfel, temeiul în baza căruia a fost achitat Vladislav Corcodel, este prevăzut la art. 275 pct. 1) din Codul de procedură penală și reprezintă un temei de reabilitare prin prisma art. 390 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală și în temeiul art. 6 lit. a) din Legea nr. 1545-XII din 25 februarie 1998, este în drept de a-i fi reparat prejudiciul, or prin aplicarea în privința ultimului măsurii de arest preventiv, care a fost înlocuită cu măsura de arest la domiciliu, iar apoi măsura dată a fost înlocuită cu punerea sub

control judiciar lui Vladislav Corcodel i-au fost încălcate drepturile fundamentale garantate de art. 5 CEDO dreptul la libertate și siguranță.

140. Din aceste considerente, instanța de apel a reținut că Vladislav Corcodel este în drept să solicite încasarea prejudiciului în temeiul art. 6 lit. a) din Legea nr. 1545-XII din 25 februarie 1998, iar alegerile Ministerului Justiției al Republicii Moldova și Procuraturii Generale în acest sens nu se vor reține.

141. Totodată, instanța de apel a accentuat că măsurile întreprinse de organul de urmărire penală au fost îndreptate întru elucidarea tuturor circumstanțele importante pentru cauza penală, în scopul aflării adevărului și acumulării probelor, deși faptul lipsei faptului infracțiunii, demonstrează că, acțiunile organului de urmărire penală și a instanței de judecată și anume: urmărirea lui penală, anunțarea în căutare națională internațională, efectuarea perchezițiilor la domiciliile apropiaților lui Vladislav Corcodel, aplicarea neîntemeiată a sechestrelor pe bunurile și mijloace financiare, arestul preventiv, cu aplicarea ulterioară al arestului la domiciliu și ulterior măsura de control judiciar, nu au fost niște măsuri necesare și rezonabile, or lipsa faptului infracțiunii în acțiunile lui Vladislav Corcodel nu permite într-un mod legal aplicarea măsurilor preventive, cât și urmărirea penală pentru o perioadă de mai mult de 4 ani de zile.

142. Cu referire la cerința lui Vladislav Corcodel privind încasarea prejudiciului moral, instanța de apel a accentuat că la determinarea cuantumului prejudiciului moral urmează să se respecte criteriul echității, care presupune că, despăgubirile pentru prejudiciul moral trebuie să fie juste, raționale și echitabile, adică trebuie stabilite în așa fel încât să asigure efectiv o compensare suficientă a prejudiciului moral cauzat, ca astfel să fie menținut echilibrul între daunele efectiv pricinuite și suma acordată.

143. Conform prevederilor Legii nr. 1545/ 1998, mărimea compensației pentru repararea prejudiciului moral se determină de instanța de judecată luându-se în considerare: - gravitatea infracțiunii de a cărei săvârșire a fost învinuită persoana respectivă în speță, Vladislav Corcodel a fost învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 330² alin. (1) din Codul penal, art. 324 alin. (3) din Codul penal și art. 328 alin. (1) din Codul penal; - caracterul și gravitatea încălcărilor procesuale comise la urmărirea penală și la examinarea cauzei penale în instanța de judecată, la caz, acțiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanței judecătorești au fost contrare drepturilor fundamentale garantate de art. 5 CEDO dreptul la libertate și siguranță; - rezonanța pe care a avut-o în societate informația despre învinuirea persoanei, natura dreptului personal lezat și locul lui în

sistemul de valori al persoanei. La momentul pornirii urmăririi penale, Vladislav Corcodel era angajat în cadrul MAI în calitate de Șef al Secției nr. 2 a Direcției nr. 3 a INI al IGP al MAI, în grad special de colonel de poliție. Totodată, urmează a se accentua asupra faptului pornirii urmăririi penale în privința sa a fost intens mediatizată în spațiul public, fiind evident că anunțarea în căutare, reținerea și plasarea acestuia sub arest a avut un impact negativ asupra reputației și imaginii acestuia în societate, precum și în rândul ofițerilor MAI; - durata urmăririi penale, în speță, urmărirea penală a fost efectuată pe parcursul unei perioade de mai mult de 4 ani – din 30 septembrie 2016 până la 22 aprilie 2021; - durata aflării nelegitime a persoanei în detenție. În urma aplicării măsurilor preventive, Vladislav Corcodel a fost privat de libertate începând cu data de 27 decembrie 2019 și a fost plasat în arest preventiv până la 16 ianuarie 2020, iar din 16 ianuarie 2020 s-a dispus înlocuirea în privința lui a măsurii de arest preventiv în arest la domiciliu până la 14 februarie 2020, măsură alternativă arestului, care a s-a înlocuit cu măsura privind eliberarea provizorie sub control judiciar, prin încheierea din 14 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana perioada 14 februarie 2020 până la 15 martie 2020 cu obligarea de a nu părăsi localitatea unde își are domiciliul.

144. Astfel, instanța de apel a conchis că, luând în considerare suferințele psihice suportate de către Vladislav Corcodel în urma tragerii ilegale la răspundere penală, aplicării ilegale a măsurii preventive sub forma arestului preventiv, în urma tragerii ilegale la răspundere penală și aplicării ilegale a măsurii preventive sub forma reținerii sale, arestului preventiv, arestului la domiciliu, iar ulterior eliberării provizorii sub control judiciar, statutul social al reclamantului, care la momentul intentării în privința sa al urmăririi penale deținea calitatea de Șef al Secției nr. 2 a Direcției nr. 3 a INI al IGP al MAI, în grad special de colonel de poliție, gradul trăirilor negative și disconfortul suportat odată cu supunerea acestuia urmăririi penale, consecințele produse familiei, de stresul precum și de efectele psihice provocate, compensația bănească în mărime de 500 000 lei acordată de instanța de judecată este una disproporțională și excesivă în raport cu criteriile stabilite la caz și principiul general al echității, iar în acest sens, instanța de apel a considerat că criticile Ministerului Justiției al Republicii Moldova și Procuraturii Generale al Republicii Moldova în această direcție sunt întemeiate.

145. Prin urmare, având în vedere principiul compensării echitabile și rezonabile a prejudiciului moral, instanța de apel a considerat că suma de 200 000 lei va constitui o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul cauzat lui Vladislav Corcodel, fiind exagerată suma de 800 000 lei solicitată de către

ultimul cu titlu de prejudiciu moral, având în vedere și faptul că ultimul s-a aflat în starea de arest 20 zile și 29 zile în arest la domiciliu.

146. Potrivit art. 7 lit. e) al Legii nr. 1545, în cazurile menționate la art. 3 alin. (1), persoanei fizice sau juridice i se compensează sau i se restituie [...] sumele plătite de ea pentru asistența juridică. Prin urmare, instanța de apel consideră că solicitarea lui Vladislav Corcodel privind încasarea prejudiciului material în mărime de 121 299 lei, corect a fost admisă de prima instanță, pe motiv că a fost demonstrată cu probe care dovedește achitarea de către Vladislav Corcodel a acestei sume pentru serviciile acordate de către avocați

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

147. La 22 decembrie 2023, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 04 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârea primei instanțe, în partea ce ține de încasarea din bugetul de stat în beneficiul lui Vladislav Corcodel a prejudiciului material și prejudiciul moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii. Cu titlu secundar, în cazul în care instanța de recurs va decide necesitatea acordării în speță a despăgubirilor bănești, a solicitat modificarea deciziei instanței de apel în parte ce ține de încasarea din bugetul de stat în beneficiul lui Vladislav Corcodel a prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, în sensul diminuării sumei prejudiciului acordat, corespunzător sumelor acordate în cauze similare de către Curtea Europeană și instanța judecătorească națională.

SOLICITAREA RECURENTULUI

148. În susținerea recursului s-au indicat motivele de drept și de fapt invocate pe parcursul examinării cauzei în prima instanță și instanța de apel, suplimentar invocându-se că, instanțele de judecată inferioare au interpretat în mod eronat prevederile Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, au apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, astfel concluziile instanței fiind în contradicție cu circumstanțele pricinii. În drept, a indicat că s-a interpretat legea în mod eronat, iar probele au fost apreciate arbitrar, făcând trimitere la prevederile art. 432 alin. (1), alin. (2) lit. c) alin. (4) din Codul de procedură civilă.

TERMENUL DE DECLARARE A RECURSULUI

149. Art. 434 al Codului de procedură civilă prevede următoarele:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

150. Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 04 octombrie 2023 și a expediat-o participanților la proces la 12 noiembrie 2023, fapt confirmat prin scrisoarea de expediere prin poșta terestră (f. d. 106, vol. III). Astfel, recursul declarat la data de 22 decembrie 2023 de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, este în termen.

151. Prin încheierea din 11 ianuarie 2024 a Curții Supreme de Justiție, s-a expediat lui Vladislav Corcodel și Procuraturii Generale a Republicii Moldova, copia recursului declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și s-a comunicat dreptul de depunere, în termen de până la o lună, a referinței, cu expunerea asupra obiecțiilor materiale și procedurale invocate în cererea de recurs (f. d. 145, 146, vol. III). Recursul expediat lui Vladislav Corcodel expediat prin poșta terestră cu aviz de recepție nr. DS8011219662AS, a fost restituit cu mențiunea „nereclamat” (f.d. 148-149, vol. III).

152. Deși, la 24 ianuarie 2024, Procuratura Generală a Republicii Moldova, a recepționat copia recursului, fapt confirmat prin avizul de recepție DS8011219663AS (f.d. 147, Vol. III), acesta nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință, prin care să-și expună opinia referitor la recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, împotriva deciziei din 04 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

153. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră oportun de a învedera că, prin Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conexe reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, în vigoare din 18 august 2023, cu excepția art. IV, V pct. 1-9 și 11-16 și art. VII – 01 septembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 318-321 art. 570 din 18 august 2023, au fost introduse modificări în Codul de procedură civilă, inclusiv la capitolul XXXVIII – Recursul, secțiunea a 2-a, recursul împotriva actelor de dispoziție ale curților de apel. În această consecvență, se deduce că admisibilitatea recursului depus de Ministerul Justiției al Republicii

Moldova, împotriva deciziei din 04 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, va fi examinată prin prisma temeiurilor stipulate în redacția art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare de la 01 septembrie 2023

154. Art. 433 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă relevă că:

„Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1)”

155. Art. 432 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă reglementează că:

„ Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

156. În conformitate cu art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă: „În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

157. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă.

158. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă (în redacția Legii nr. 246 din 31 iulie 2023, în vigoare de la 01 septembrie 2023).

159. Din analiza recursului declarat de Ministerului Justiției al Republicii Moldova rezultă că, drept temei de declararea a recursului au fost invocate prevederile art. 432 alin. (2) lit. c) din Codul de procedură civilă, în vigoare până la 01 septembrie 2023, adică până la modificările operate prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023, potrivit căruia se consideră că normele de

drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească a interpretat în mod eronat legea.

160. În context, Completul de judecată constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu pot fi luate în considerare, ori norma indicată la momentul depunerii cererii de recurs a fost modificată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat corespunzător cu respectarea prevederilor legale.

161. Totodată, Completul de judecată verifică dacă argumentele recurentului Ministerul Justiției al Republicii Moldova invocate în cererea de recurs se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2) din Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023 prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție).

162. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

163. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

164. În contextul prevederilor art. 432 alin. (2) din Codul de procedură civilă, în cazul invocării inclusiv în recurs de către recurent a temeiurilor conținute la art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs verifică sub aspectul dat temeiurile recursului.

165. La acest aspect, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa constantă, statuează că, dreptul de acces la instanță nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, p. 38, cauza Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (cauza Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (cauza Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45). Procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care

implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (cauza Helmers c. Suediei, 09 octombrie 1991).

166. Din considerentele redate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului și drept urmare prin prisma art. 433 alin. (1) lit. a), urmează a fi considerat inadmisibil.

167. Din aceste motive, în conformitate cu art. art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. a), 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, împotriva deciziei din 04 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Ion Malanciuc